

การประยุกต์ใช้โปรแกรม Quantum GIS สำหรับกลุ่มผู้ใช้น้ำ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

The application program Quantum GIS for water users in prefecture
Pua , province Nan

นายธนัฐภูมิ จมพลศรี รหัส 51370256

นายวชิระ หล่อวิจิตร รหัส 51370478

นายวิชาญ โพธิ์ศรี รหัส 51370515

ปริญญาานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2555

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... 7/ส.ค. 2556 /.....
เลขทะเบียน..... 16340167
เลขเรียกหนังสือ..... ศร.
มหาวิทยาลัยนเรศวร ๒๒๓ ๑

2555

ใบรับรองปริญญาานิพนธ์

หัวข้อโครงการวิศวกรรมโยธา : การประยุกต์ใช้โปรแกรม Quantum GIS

สำหรับกลุ่มผู้ใช้น้ำ อำเภอปัว จังหวัดน่าน

ผู้ดำเนินงาน : นายธน์สภูมิ จุมพลศรี รหัส 51370256

: นายวชิระ หล่อวิจิตร รหัส 51370478

: นายวิชาญ โพธิ์ศรี รหัส 51370515

ที่ปรึกษาโครงการวิศวกรรมโยธา: รศ.ดร. สมบัติ ชื่นชุกถื่น

สาขา : วิศวกรรมโยธา

ภาควิชา : วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา : 2555

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อนุมัติให้โครงการวิศวกรรมโยธาฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา

คณะกรรมการสอบโครงการวิศวกรรมโยธา

.....ที่ปรึกษาโครงการ

(รศ.ดร.สมบัติ ชื่นชุกถื่น)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.สงวน ปัทมธรรมกุล)

หัวข้อโครงการวิศวกรรมโยธา : การประยุกต์ใช้โปรแกรม Quantum GIS

สำหรับกลุ่มผู้ใช้น้ำ อำเภอป่า จังหวัดน่าน

ผู้ดำเนินงาน : นายธน์สภูมิ จุมพลศรี รหัส 51370256

: นายวชิระ หล่อวิจิตร รหัส 51370478

: นายวิชาญ โพธิ์ศรี รหัส 51370515

ที่ปรึกษาโครงการวิศวกรรมโยธา: รศ.ดร. สมบัติ ชื่นชุกกลิ่น

สาขา : วิศวกรรมโยธา

ภาควิชา : วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา : 2555

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นการศึกษาด้านอุทกวิทยาสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับโปรแกรม Qgis เพื่อการบริหารน้ำ การระบายน้ำ การชลประทานและตำแหน่งพิกัดของแหล่งน้ำ เป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรน้ำดิน และสิ่งมีชีวิตมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาพื้นที่บริเวณที่ได้รับประโยชน์และเศรษฐกิจของชุมชนในพื้นที่ลุ่มน้ำ โดยมุ่งศึกษาโปรแกรม Qgis เพื่อหาพิกัดของสถานีปล่อยน้ำของบริเวณลุ่มน้ำป่าเพื่อนำไปวิเคราะห์แก้ไขปัญหาต่างๆและการพัฒนาน้ำบริเวณลุ่มน้ำป่า จนานได้สะดวกและรวดเร็ว

Project title   **The application program Quantum GIS for water users In
prefecture Pua , province Nan**

Name   **Mr.Tanaspoom   Jumpolsri   ID   51370256**

Mr.Wachira   Lawwljit   ID   51370478

Mr.Wichan   Posri   ID   51370515

Project advisor   **Assc.Prof.Dr.Sombat   Chuenchooklin**

Major   **Civil Engineering**

Department   **Civil Engineering Faculty of Engineering ,
Naresuan University**

Academic year   **2012**

Abstract.

This research project is study to hydrology which it can be apply to use with Qgis Programe for management ,drainage ,irrigation and spot of water resource. By the way Is a part of natural resource and creature which Is the most important for develop an area which receive a benefit economy of community in river basin area. This research project is aim at Qgis Programe for search Into drain water area in Pua river basin area and bring to analyze for solve the problem and develop to Pua river basin area in Nan.

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะความร่วมมือ ของคณะผู้จัดทำโครงการและขอขอบคุณ สถานที่ราชการ ได้แก่ โครงการชลประทานน่าน กรมทรัพยากรน้ำ สำนักงานเกษตรอำเภอบัว ที่ให้ข้อมูลและได้ศึกษาเก็บข้อมูลแหล่งน้ำแผนการบริการน้ำในเขตลุ่มน้ำบัว ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ตำบลบัว ศิลากลาง วรนคร สถานี ไชยวัฒนา เจตีย์ชัย คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณ รศ.ดร. สมบัติ ชื่นชูกลิ่น ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการและให้คำแนะนำชี้แนะการทำโครงการนี้เป็นอย่างดี

คณะผู้จัดทำ

นายธนัสภูมิ	จุมพลศรี
นายวชิระ	หล่อวิจิตร
นายวิชาญ	โพธิ์ศรี

สารบัญ

	หน้า
ใบรับรองโครงการวิศวกรรมโยธา	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญรูป	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	1
1.4 ขอบเขตการทำโครงการ	2
1.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน	2
1.6 แผนการดำเนินงาน	2
1.7 รายละเอียดงบประมาณตลอดโครงการ	3
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีเบื้องต้น	
2.1 สภาพอุทกวิทยา	4

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.2 ระบบลุ่มน้ำ	5
2.3 น้ำท่าและชลศาสตร์	6
2.4 องค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน	7
2.5 การวัดอัตราไหลผ่านฝาย	14
2.6 การไหลในทางน้ำเปิด	25
2.7 องค์กรเหมืองฝาย	33
2.8 การใช้โปรแกรม Quantum GIS	38
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน	
3.1 แผนการดำเนินงาน	42
3.2 รวบรวมข้อมูล	43
3.3 การใช้โปรแกรม Quantum GIS เบื้องต้น	44
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิเคราะห์	
4.1 โครงการฝายน้ำปัว	46
4.2 ฝายแก้ง	50
4.3 ฝายจ้าว	54
4.4 วิเคราะห์	56
4.5 ตารางเปรียบเทียบฝาย	56

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผล	59
5.2 สาเหตุและปัญหาที่เกิดขึ้น	60
5.3 ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	63
ประวัติผู้ดำเนินโครงการ	71

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 2.1 วัฏจักรการเกิดน้ำผิวดิน	5
รูปที่ 2.2 วัฏจักรอุทกวิทยา	6
รูปที่ 2.3 โครงสร้างกลุ่มผู้ใช้น้ำ(พื้นฐาน)	12
รูปที่ 2.4 โครงสร้างกลุ่มบริหารหารใช้น้ำ	12
รูปที่ 2.5 ฝ่ายสัมคมสี่เหลี่ยมผืนผ้า	15
รูปที่ 2.6 ฝ่ายสัมคมรูปสามเหลี่ยม	17
รูปที่ 2.7 ฝ่ายสันหนา	19
รูปที่ 2.8 ฝ่ายสันมน	22
รูปที่ 2.9 ประตุน้ำบานตรงรูปสี่เหลี่ยม	23
รูปที่ 2.10ทางน้ำเปิดธรรมชาติ	26
รูปที่ 2.11ทางน้ำเปิดที่สร้างขึ้น	26
รูปที่ 2.12หน้าจอการทำงานของโปรแกรม Quantum GIS	38
รูปที่ 2.13แสดง Open an OGR Supported Vector Layer	39
รูปที่ 2.14แสดง New Vector Layer	40
รูปที่ 2.15แสดงหน้าจอบันทึก	40
รูปที่ 3.1 แสดงผังดำเนินโครงการ	42
รูปที่ 3.2 กรอกรหัส GPS ลงใน Microsoft Excel	44

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.3 เปิดแผนที่เชิงภาพ	44
รูปที่ 3.4 เพิ่มชั้นข้อมูล TXT ไฟล์	45
รูปที่ 3.5 พิกัดตำแหน่งฝาย ประตुरะบายน้ำและท่อส่งน้ำ	45
รูปที่ 4.1 ฝายน้ำปัว	47
รูปที่ 4.2 พื้นที่รับประโยชน์ฝายน้ำปัว	47
รูปที่ 4.3 พื้นที่รับประโยชน์ฝายแก่ง	50
รูปที่ 4.4 ฝายแก่ง	51
รูปที่ ฝายจ้าว	54

บทที่ 1

บทนำ

การประยุกต์ใช้โปรแกรม Quantum GIS สำหรับกลุ่มผู้ใช้น้ำ อำเภอปัว จังหวัดน่าน

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ปัจจุบันสภาพป่าที่เคยอุดมสมบูรณ์ได้ถูกทำลายลงอย่างมากจึงทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การขาดน้ำในการอุปโภคบริโภค ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ต่างๆ ปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อประเทศอย่างมาก และเป็นปัญหาเรื้อรังโดยตลอดมา การแก้ไขปัญหาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยโครงการนี้ จะมุ่งศึกษาระบบการบริหารจัดการน้ำ ของบริเวณลุ่มน้ำน่านตอนบน มีการกระจายน้ำอย่างไร มีการวางแผนการบริหารน้ำอย่างไร เพื่อที่จะวิเคราะห์แล้วเก็บข้อมูลไว้ใช้ในการศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- เพื่อทำการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านแหล่งน้ำ สภาพอุทกวิทยาของกลุ่มผู้ใช้น้ำ อ.ปัว เพื่อที่จะใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการน้ำต่อไป
- เพื่อทำการสำรวจ ประเมินราย ท่อส่งน้ำ ของกลุ่มผู้ใช้น้ำลุ่มน้ำ อ.ปัว ว่ามีเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค และใช้ในการเกษตรหรือไม่

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงข้อมูลด้านการกำหนดพิภค ด้วยโปรแกรม Qgis ของกลุ่มลุ่มน้ำปัวในจังหวัดน่าน สามารถนำข้อมูลของการศึกษาการกำหนดพิภคด้วยโปรแกรม Qgis บริเวณฝาย, ประตูกายน้ำ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหาต่างๆและพัฒนาในการใช้การกำหนดพิภคด้วยโปรแกรม Qgis ของเขต ลุ่มน้ำปัว จ.น่าน ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

1.4 ขอบเขตการทำโครงการ

เพื่อศึกษาพิกัด ตำแหน่งที่ตั้งฝายและประตูส่ง

น้ำสู่พื้นที่ทำการเกษตรของบริเวณเขตลุ่มน้ำปัว โดยนำข้อมูลที่ได้จาก GPS และข้อมูลของแหล่งน้ำ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในการใช้น้ำของพื้นที่

1.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน

- สำรวจแหล่งน้ำ โดยใช้ GPS ในการหาค่าตำแหน่งฝาย ประตูน้ำ ท่อส่งน้ำและเส้นทางของทางระบายน้ำ
- ศึกษาสภาพแหล่งน้ำในบริเวณเขตลุ่มน้ำปัว
- นำข้อมูลระบุตำแหน่งลงในโปรแกรม QGIS
- รวบรวมปัญหาการใช้น้ำ จากกลุ่มผู้ใช้น้ำ

1.6 แผนการดำเนินงาน

เดือน กิจกรรม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม
	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
1.การนำเสนอ โครงการ	←→				
2.ตรวจดู สถานที่ทำ โครงการ		←→			
3.เก็บข้อมูล จากสำนักงาน ที่เกี่ยวข้อง				←→	
4.วิเคราะห์ ปัญหาที่ เกิดขึ้น				←→	
5.เขียน โครงการ					←→

1.7 รายละเอียดงบประมาณตลอดโครงการ

ค่าจัดทำรูปเล่มโครงการปริญญาโท 1500 บาท

ค่าเดินทาง 1500 บาท

รวมเป็นเงิน 3000 บาท

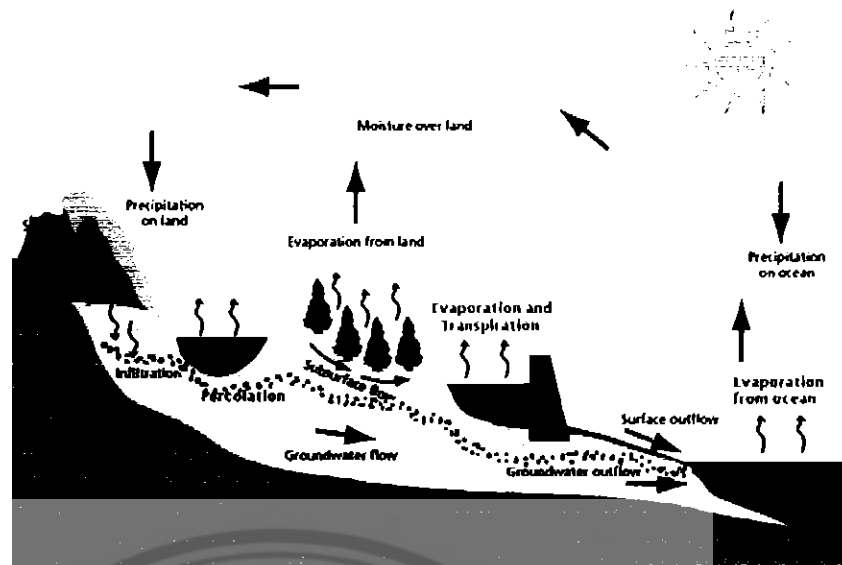
บทที่ 2

หลักการและทฤษฎีเบื้องต้น

2.1 สภาพอุทกวิทยา

น้ำและดินเป็นปัจจัยพื้นฐานของการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิตบนโลก ระบบอุทกวิทยาของน้ำซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบทรัพยากรน้ำ ดิน และสิ่งมีชีวิต มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของชุมชน การหมุนเวียนของน้ำบนโลกเกิดจากแรงขับเคลื่อนที่ได้พลังงานจากแสงอาทิตย์ น้ำฝนที่ตกลงมาบนพื้นดินหลังจากสูญเสียไปบางส่วนแล้วจะไหลตามผิวดินลงสู่ที่ต่ำไปรวมตัวกันในลำน้ำ ซึ่งจะไหลลงสู่ลำน้ำที่ใหญ่ขึ้นและไหลออกจากกลุ่มน้ำ การดำรงชีพของสิ่งมีชีวิตภายในพื้นที่รับน้ำหรือลุ่มน้ำ มีความเกี่ยวพันตรงกับกระบวนการไหลหมุนเวียนของน้ำในช่วงที่มีน้ำจำนวนมากที่ต้องไหลออกจากกลุ่มน้ำ ก็จะเกิดการท่วมนองซึ่งเป็นภัยพิบัติตามธรรมชาติที่มนุษย์ประสบอยู่เป็นประจำ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการระบายน้ำและการควบคุมน้ำท่วม ในบางช่วงที่การไหลของน้ำในลำน้ำมีน้อยและไม่เพียงพอ

เมื่อเกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำและดินภายในลุ่มน้ำมากขึ้นก็อาจจะทำให้เกิดความขัดแย้งของการใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มต่างๆ และเกิดผลกระทบต่อสภาพต่างๆ ภายในลุ่มน้ำ เช่น สภาพการใช้พื้นที่เปลี่ยนแปลงไป พื้นที่เพาะปลูกมากขึ้น ป่าไม้มีน้อยลง การพัฒนาแหล่งน้ำมีมากเกินไปกว่าน้ำต้นทุนตามธรรมชาติ ภูมิประเทศและอากาศเปลี่ยนแปลงไป เกิดความขัดแย้งระหว่างการใช้น้ำเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการลุ่มน้ำเพื่อการจัดหา การใช้ และการควบคุมทรัพยากรน้ำและดินภายในลุ่มน้ำ

รูปที่ 2.1 วัฏจักรของการเกิดน้ำผิวดิน

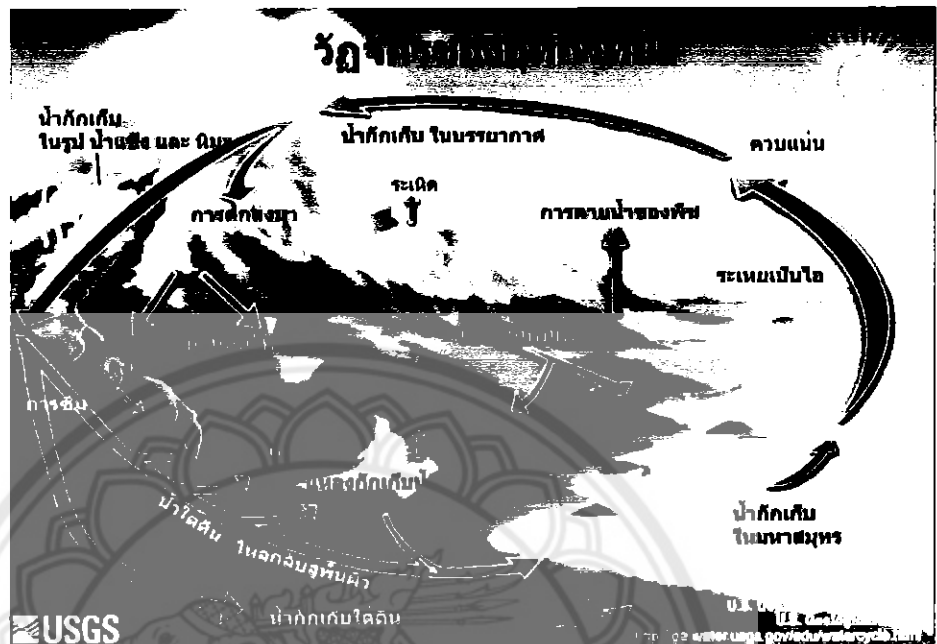
การใช้น้ำเพื่อประโยชน์ใช้สอยต่างๆ ของมนุษย์กระบวนการในการพัฒนาและกระบวนการผลิตต่างๆ จะทำให้สภาพแวดล้อมในลุ่มน้ำเปลี่ยนไปซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดมลภาวะ การควบคุมมลภาวะจึงเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่เกิดความเกี่ยวข้องกับอุทกวิทยา การพัฒนาและการผลิตจะก่อให้เกิดผลผลิตซึ่งทำให้เกิดกระบวนการตลาดเพื่อขายผลผลิต และกระบวนการกำหนดราคาขึ้นภายในระบบของทรัพยากรน้ำ ดิน และมนุษย์

2.2 ระบบลุ่มน้ำ

ลุ่มน้ำหรือพื้นที่รับน้ำของลำน้ำของลำน้ำสายหนึ่งๆ เป็นหน่วยพื้นฐานตามธรรมชาติของทรัพยากรน้ำและดินที่อยู่ในพื้นที่รับน้ำ ลุ่มน้ำประกอบไปด้วยพื้นที่ภายในขอบเขตของสันปันน้ำที่รวบรวมน้ำ ผน ที่ตกลงมาแล้วไหลรวมตัวกันลงสู่จุดปลายสุดของลำน้ำซึ่งไหลลงสู่ลำน้ำที่ใหญ่ขึ้น ภายในลุ่มน้ำประกอบไปด้วยพื้นดินและสิ่งปกคลุมดินหลากหลายชนิดรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งความหลากหลายทางชีวภาพ

ผนที่ตกลงบนพื้นที่รับน้ำจะไหลจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำรวมตัวกันเป็นลำน้ำขนาดเล็ก ในบริเวณต้นน้ำลำธาร ไปจนถึงแม่น้ำขนาดใหญ่ที่ไหลออกสู่ทะเล ลำน้ำขนาดต่างๆ จะรวมตัวกันเป็นเครือข่ายลำน้ำภายในพื้นที่รับน้ำของลำน้ำสายหลัก จากลำน้ำขนาดเล็กๆ รวมตัวกันเป็นลำน้ำที่ใหญ่ขึ้น ฉะนั้นลุ่มน้ำ หรือพื้นที่รับน้ำของลำน้ำจะเริ่มจากขนาดเล็กๆ ไม่กี่ตารางกิโลเมตรแล้ว

รวมตัวกันกลายเป็นกลุ่มน้ำขนาดใหญ่ จนในที่สุดกลายเป็นหมื่นเป็นแสนตารางกิโลเมตร เช่น กลุ่มน้ำมูล กลุ่มน้ำโขง เป็นต้น

รูปที่ 2.2 วัฏจักรอุทกวิทยา

2.3 น้ำท่าและชลภาพ (streamflow and hydrograph)

ฝนที่ตกลงบนพื้นที่รับน้ำจะเกิดการสูญหายในรูปแบบต่างๆ ก่อนที่จะเหลือกลายเป็นน้ำที่ไหลหลากตามพื้นดิน(surface runoff) ซึ่งจะไหลตามแรงโน้มถ่วงของโลกลงสู่ลำน้ำขนาดเล็กๆ แล้วไหลลงสู่ลำน้ำขนาดใหญ่ขึ้น กลายเป็นการไหลในลำน้ำหรือน้ำท่า(streamflow) และในที่สุดจะไหลลงสู่ทะเล ในกรณีที่ปริมาณน้ำฝนตกน้อยกว่าการสูญหายก็จะเกิดการไหลหลากตามผิว แต่ถ้าวปริมาณฝนตกหนักและเป็นเวลานานจะทำให้ไหลหลากตามผิวมากซึ่งบางครั้งอาจจะมากกว่าความสามารถของแม่น้ำที่จะรับไว้ได้ ทำให้เกิดการไหลท่วมนองล้นตลิ่ง กลายเป็นอุทกภัยในทางตรงกันข้ามถ้าหากปริมาณน้ำท่ามีน้อยเกินไป ก็จะทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำ นอกจากนี้ อัตราการไหลของน้ำท่า ยังใช้เป็นข้อกำหนดในการออกแบบระบบระบายน้ำหรืออาคารทางชลศาสตร์ต่างๆ

ดังนั้น ปัญหาที่วิศวกรทรัพยากรน้ำจะต้องหาคำตอบเกี่ยวกับน้ำท่าอยู่เป็นประจำ คือ

- 1) จะมีปริมาณน้ำท่าตลอดปีมากน้อยเพียงใด
- 2) โอกาสที่จะน้ำท่าขนาดต่างๆ ที่ทำให้เกิดสภาวะน้ำท่วมมีมากน้อยเพียงใด อัตราการไหลน้ำท่วมมีมากน้อยเพียงใด และระดับการท่วมสูงเพียงใด
- 3) โอกาสที่จะเกิดน้ำท้าน้อยกว่าปกติมีมากเพียงใด สภาวะการขาดแคลนน้ำที่จะเกิดขึ้น มีความร้ายแรงแค่ไหนและนานเท่าใด

ปัญหาเหล่านี้เกี่ยวข้องกับปริมาณและระยะเวลาของการไหลของน้ำท่า ซึ่งแสดงผลในรูปของกราฟความสัมพันธ์ระหว่างอัตราไหลของน้ำท่ากับเวลาซึ่งเรียกว่า hydrograph

2.4 องค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน

องค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน หมายถึง กลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทาน (กลุ่มพื้นฐาน) กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทาน กลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำชลประทาน สมาคมผู้ใช้น้ำชลประทานและสหกรณ์ผู้ใช้น้ำชลประทาน ที่เกิดขึ้นจากการที่เกษตรกรผู้ใช้น้ำในเขตรับน้ำชลประทานได้รวมตัวกันจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการจัดการน้ำและบำรุงรักษาระบบชลประทาน

องค์กรผู้ใช้น้ำชลประทานแบ่งตามสถานภาพด้านกฎหมายออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) ประเภทไม่เป็นนิติบุคคล ได้แก่

- กลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทาน (กลุ่มพื้นฐาน) (Water Users Group : WUG) มีขอบเขตพื้นที่องค์กรผู้ใช้น้ำ ครอบคลุมพื้นที่แฉกส่งน้ำ 1 แฉก หรือคูน้ำ 1 สาย โครงสร้างองค์กรฯ ประกอบด้วยหัวหน้ากลุ่ม 1 คน(อาจมีผู้ช่วยตามความจำเป็น) และสมาชิกผู้ใช้น้ำ พื้นที่หนึ่งกลุ่มผู้ใช้น้ำ ไม่ควรมากเกิน 1,000 ไร่

- กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทาน (Integrated Water Users Group : IWUG) มีขอบเขตพื้นที่องค์กรผู้ใช้น้ำ ครอบคลุมพื้นที่คลองส่งน้ำสายใหญ่ หรือคลองซอย หรือคลองซอยแยก หรือโซนส่งน้ำ 1 โซน หรืออาจครอบคลุมพื้นที่ทั้งโครงการชลประทานแต่มากที่สุดไม่ควรเกิน 20,000 ไร่ ต่อหนึ่งองค์กรผู้ใช้น้ำ

โครงสร้างกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทาน ประกอบด้วยกลุ่มพื้นฐานหลายๆกลุ่ม ที่ใช้น้ำจากแหล่งน้ำหรือคลองสายเดียวกัน มีการบริหารในรูปคณะกรรมการที่เลือกมาจากสมาชิกผู้ใช้น้ำ เพื่อจัดการน้ำจากแหล่งน้ำ หรือคลองส่งน้ำสายใหญ่ หรือคลองซอย หรือคลองซอยแยก หรือโซนส่งน้ำ รวมทั้งในระดับคูน้ำ

2) ประเภทเป็นนิติบุคคล ได้แก่

- กลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำชลประทาน (Farmer Group : FG) จัดทะเบียนจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกรไว้กับนายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัดของท้องที่ที่จะจัดตั้งตามแบบที่นายทะเบียน สหกรณ์กำหนด โดยอาศัยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกลุ่มเกษตรกร พ.ศ. 2547 มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อันได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน ประมง และ เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ซึ่งในการดำเนินการผลิตการค้า การบริการ และการดำเนินธุรกิจอื่น ๆ นั้น สามารถนำเงินกำไรสุทธิประจำปีที่เหลือจากการกันไว้เป็นทุนสำรองมาแบ่งเป็นเงินปันผลตามหุ้นที่ชำระแล้ว หรือเป็นเงินเฉลี่ยคืนให้แก่สมาชิกตามส่วนธุรกิจที่สมาชิกได้ทำไว้กับกลุ่มเกษตรกรในระหว่างปี หรือเป็นเงินโบนัสแก่กรรมการ ผู้ตรวจสอบกิจการ และเจ้าหน้าที่ของกลุ่มเกษตรกรตามที่กำหนดในข้อบังคับ ฯลฯ

2.4.1 โครงสร้างการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน

โครงสร้างการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คณะกรรมการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำ

เป็นสมาชิกผู้ใช้น้ำที่ได้รับความไว้วางใจโดยเสียงข้างมากจากสมาชิกผู้ใช้น้ำหรือผู้แทนสมาชิกผู้ใช้น้ำ ให้มาทำหน้าที่คณะผู้บริหารน้ำภายใต้กรอบนโยบายที่เป็นมติเสียงส่วนมากของสมาชิกหรือผู้แทนสมาชิกผู้ใช้น้ำ ซึ่งคณะกรรมการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน จะดำรงตำแหน่งตามวาระที่กำหนด

ส่วนที่ 2 การประชุมใหญ่สมาชิกหรือการประชุมใหญ่ผู้แทนสมาชิก

องค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน จะต้องมีการประชุมใหญ่อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้สมาชิกหรือผู้แทนสมาชิก

1) ลงมติเลือกคณะกรรมการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทานที่ว่างลงตามวาระหรือที่ว่างลงด้วยเหตุอื่นๆ

2) ลงมติในการประชุมใหญ่ให้เห็นชอบต่อกรอบนโยบายในการมอบหมายให้คณะกรรมการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน นำไปปฏิบัติ

3) ได้ทราบผลการดำเนินงานจากการรายงานของคณะกรรมการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน

โดยมีข้อเสนอ ดังนี้

การประชุมใหญ่สมาชิก จะใช้ในกรณีสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำชลประทานนั้นๆ มีจำนวนน้อยกว่า 100 คน

การประชุมใหญ่ผู้แทนสมาชิกผู้ใช้น้ำ จะใช้ในกรณีสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำชลประทานนั้นๆ มีจำนวนมากกว่า 100 คนขึ้นไป

อัตราส่วนผู้แทนสมาชิกต่อจำนวนสมาชิก จะกำหนดเริ่มแรกโดยคณะผู้ให้การสนับสนุนและที่ปรึกษาขององค์กรฯ แต่ปรับเปลี่ยนได้โดยมติเสียงส่วนมากของสมาชิกจากการประชุมใหญ่

ส่วนที่ 3 ผู้ตรวจสอบกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน

หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลที่สมาชิกผู้ใช้น้ำหรือผู้แทนสมาชิก โดยเสียงส่วนมากจากการประชุมใหญ่ มอบความไว้วางใจให้เป็นผู้แทนสมาชิกในการตรวจสอบผลการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน เพื่อให้สมาชิกเกิดความสบายใจว่า การบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทานเป็นไปด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรม

โดยมีข้อเสนอ ดังนี้

ผู้ตรวจสอบกิจกรรมองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน จะอยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งตามวาระไม่เกิน 1 ปี เมื่อครบวาระให้เลือกใหม่ในการประชุมใหญ่

ความถี่ในการตรวจสอบ 1-2 เดือน/ครั้ง

ผู้ตรวจสอบกิจกรรมองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน ต้องรายงานให้ที่ประชุมใหญ่ทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.4.2 การชลประทานส่วนราษฎร

โดยหลักตามพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร พุทธศักราช 2482 กำหนดไว้ หากข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นเป็นการจำเป็นมีอำนาจประกาศกำหนดเขตแม่น้ำ ลำธาร ห้วย หนอง คลอง บึง บาง หรือทางน้ำ แหล่งน้ำใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน โดยมีอำนาจ สั่งห้าม มิให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดขวางแก่การชลประทาน ซึ่งหมายถึงการกำหนดให้เป็นเขตที่บุคคลสามารถจัดทำกิจการเพื่อส่งน้ำจากแหล่งน้ำดังกล่าว ตามนัย “การชลประทาน” ตามพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร พุทธศักราช 2482

นอกจากนี้ ราษฎรส่วนใหญ่อาจลงความเห็นให้จัดทำกิจการเพื่อส่งน้ำจากแหล่งน้ำใด ๆ ได้ เพื่อประโยชน์ของราษฎรส่วนรวมก็ได้ โดยมอบหมายให้ผู้ใดผู้หนึ่ง ดำเนินการยื่น คำขอจัดทำ การชลประทานส่วนราษฎรต่อคณะกรรมการอำเภอเจ้าของท้องที่และต้องชี้แจง เสนอรายละเอียดและจัดทำ แผนที่เช่นเดียวกับการขอทำการชลประทานส่วนบุคคล

ในการจัดทำกรชลประทานส่วนราษฎรหรือภายหลังได้จัดทำกรชลประทานส่วนราษฎร เสร็จ หากมีกรณีต้องแก้ไข บำรุงรักษา หรือต้องดำเนินการจัดทำกิจการใด เพื่อป้องกันการเสียหายแก่การ เพาะปลูกอันเกี่ยวกับน้ำ หากเป็นกรณีปกติให้นายอำเภอเป็นผู้สั่งเกณฑ์แรงงานหรือเครื่องอุปกรณ์การ ชลประทานส่วนราษฎร จากผู้ที่ได้รับประโยชน์ในเขตการชลประทานนั้นมาช่วย แต่หากเป็นกรณีฉุกเฉิน ให้กรรมการอำเภอ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน หรือหัวหน้าการชลประทานเป็นผู้สั่งเกณฑ์

สำหรับการแบ่งปันน้ำในเขตการชลประทานส่วนราษฎรให้เป็นหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าการชลประทานหรือผู้ช่วย เป็นผู้แบ่งปันตามส่วนของจำนวนเนื้อที่ที่ทำการเพาะปลูก หากตกลงกันไม่ได้ จึงให้นายอำเภอหรือผู้แทน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหัวหน้าการชลประทานที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า 3 นาย เป็นผู้พิจารณาชี้ขาดตามเสียงข้างมาก และในเวลาที่มีน้ำไม่เพียงพอที่จะแจกจ่ายเพื่อ ประโยชน์แก่การเพาะปลูกได้ทั่วถึง ให้นายอำเภอ ผู้แทนประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและหัวหน้าการ ชลประทานในเขตการชลประทานนั้น เป็นผู้พิจารณาสั่งชี้ขาด

ตาราง เปรียบเทียบ ชลประทานหลวงและชลประทานราษฎร์

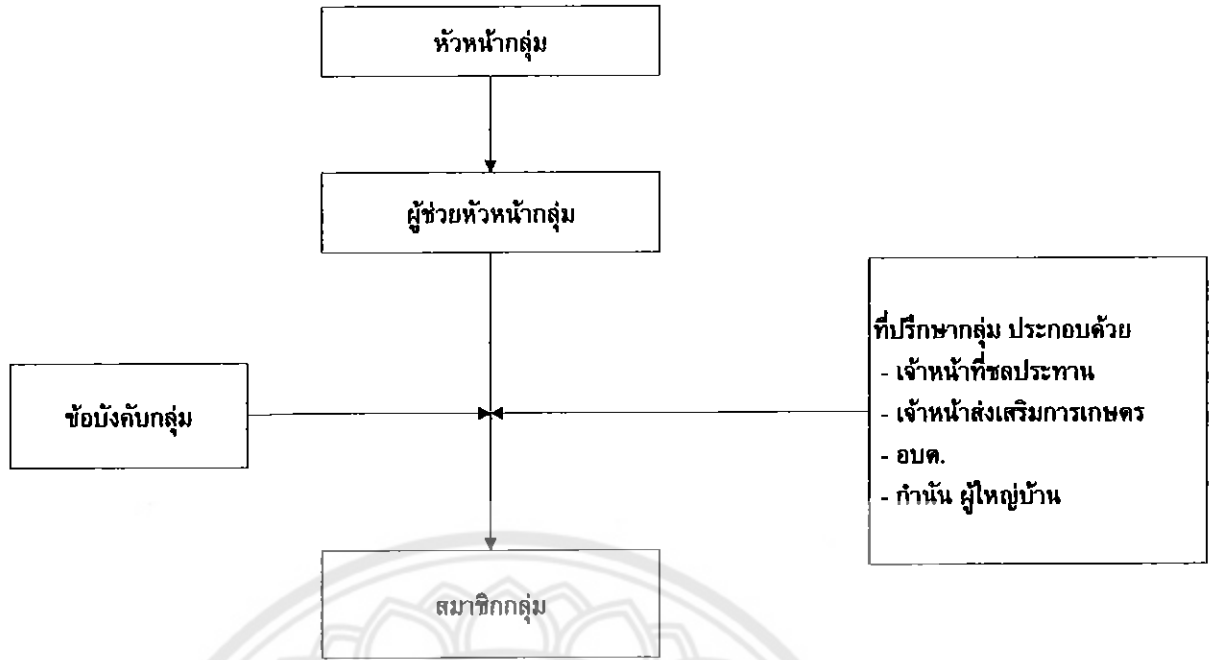
การชลประทานหลวง	การชลประทานราษฎร์
<p>กรมชลประทาน</p> <p>เพื่อให้ได้มาซึ่งน้ำ โดยกัก เก็บ รักษา ควบคุม ส่ง ระบาย หรือแบ่งน้ำ</p> <p>เพื่อเกษตรกรรม การพลังงาน การสาธารณสุข โภค หรือการอุตสาหกรรม</p> <p>ทุกอย่างอันเกิดจากน้ำ</p> <p>การคมนาคมทางน้ำในเขตชลประทาน</p> <p>เจ้าหน้าที่ของกรมฯ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการชลประทานตามที่กรมมอบหมาย และบุคคลซึ่งกรมฯ แต่งตั้งกับรวมถึงนายช่างชลประทานซึ่งเป็นหัวหน้า ควบคุมการก่อสร้างหรือการบำรุงรักษาการชลประทาน</p>	<p>บุคคล</p> <p>เพื่อส่งน้ำจากทางน้ำหรือแหล่งน้ำ</p> <p>เพื่อการเพาะปลูกอย่างเดียว</p> <p>เฉพาะการเพาะปลูกอันเกี่ยวกับน้ำ</p> <p>ไม่รวมถึงการคมนาคมในทางน้ำ</p> <p>คณะกรรมการจังหวัด ข้าหลวงประจำจังหวัด</p> <p>คณะกรรมการอำเภอ นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่ บ้าน หัวหน้า หรือ ผู้ช่วยหัวหน้าการชลประทาน และเจ้าพนักงานผู้ ควบคุมการชลประทาน</p>

2.4.3 องค์กรผู้ใช้น้ำในระดับพื้นที่โครงการ

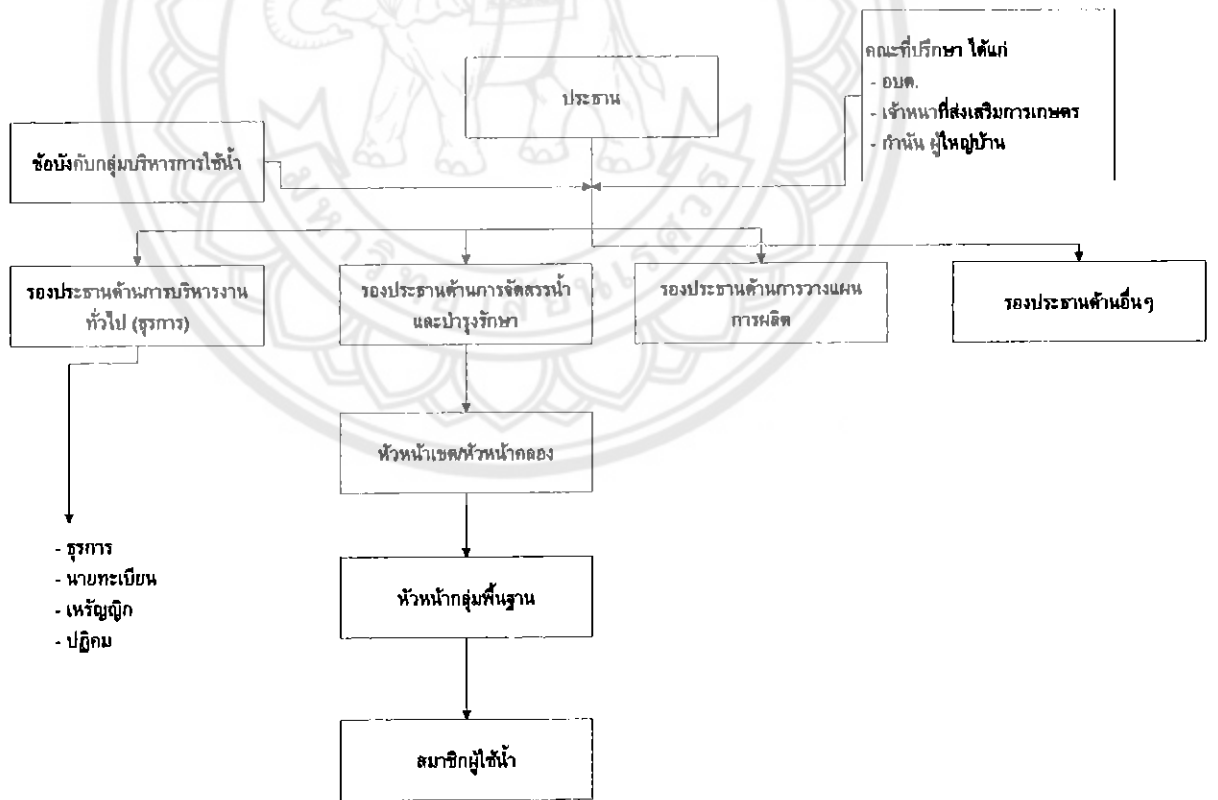
องค์กรหรือกลุ่มผู้ใช้น้ำในพื้นที่ชลประทาน: หมายถึง กลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทาน (กลุ่มพื้นฐาน) กลุ่ม บริหารการใช้น้ำ กลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำชลประทาน สมาคมผู้ใช้น้ำชลประทาน และสหกรณ์ผู้ใช้น้ำ ชลประทาน ซึ่งองค์กรเหล่านี้เกิดขึ้น โดยมีแนวคิดหรือมีวัตถุประสงค์คือ รวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มขึ้นมาเพื่อ บริหารจัดการน้ำและบำรุงรักษาระบบชลประทาน (โครงสร้างการบริการขององค์แต่ละประเภท แสดงใน รูปที่ 2.3 ถึงรูปที่ 2.4)

1) กลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทาน (กลุ่มพื้นฐาน) : ขอบเขตพื้นที่การส่งน้ำ ส่วนใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ แฉกส่งน้ำ 1 แฉก หรือน้ำ 1 สาย โครงการองค์กรส่วนใหญ่มีหัวหน้ากลุ่ม 1 คน (อาจจะมิได้) และ สมาชิกผู้ใช้น้ำ สำหรับขนาดของกลุ่มเฉลี่ยพื้นที่ชลประทานประมาณ 500 ไร่ต่อกลุ่ม

2) กลุ่มบริหารการใช้น้ำ : ประกอบด้วย กลุ่มผู้ใช้น้ำพื้นฐานชลประทานหลายกลุ่ม ที่ใช้น้ำจาก คลองชลประทานสายเดียวกัน หรือแหล่งน้ำแหล่งเดียวกัน หรือใช้น้ำภายในโซนเดียวกัน เริ่มมีการบริหาร ในรูปแบบคณะกรรมการ โดยคัดเลือกมาจากสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ ทั้งนี้เพื่อบริหารจัดการน้ำ จัดรอบเวรการ ใช้น้ำ การจัดสรรน้ำ จากคลองสายใหญ่ คลองสายย่อย หรือจัดการน้ำในระดับคันคูน้ำ

รูปที่ 2.3 โครงสร้างกลุ่มผู้ใช้น้ำ (กลุ่มพื้นฐาน)

รูปที่ 2.4 โครงสร้างกลุ่มบริหารการใช้น้ำ

2.4.4 บทบาทหน้าที่ของตำแหน่งกลุ่มผู้ใช้น้ำมีดังนี้

- 1) ประธาน : มีบทบาทหน้าที่สำคัญ คือ ประสานงานระหว่างกรรมการด้านต่างๆ กับสมาชิก และประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ดำเนินการให้สมาชิก ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา อย่างเคร่งครัด
- 2) ที่ปรึกษากลุ่มผู้ใช้น้ำ : ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ชลประทาน เจ้าหน้าที่เกษตร กำนันผู้ใหญ่บ้าน อบต. เพื่อให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ เช่น การวางแผนเพาะปลูก วางแผนการจัดสรรน้ำ การจัดหาตลาด และร่วมแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิก (หากมี)
- 3) งานด้านธุรการ: ประกอบด้วย งานด้านเลขานุการ ด้านปฏิคม ด้านเหรียญกษาปณ์ เป็นต้น
- 4) หัวหน้ากลุ่มบริหารการใช้น้ำ/หัวหน้าเขต/หัวหน้าคลอง : มีหน้าที่สำคัญ ได้แก่
  - วางแผนส่งน้ำในคลองซอย โดยร่วมกับเจ้าหน้าที่ชลประทาน
  - ควบคุมการปิด-เปิด อาคารบังคับน้ำ ให้เป็นไปตามข้อตกลง และดูแลรักษาอาคารบังคับน้ำ
  - ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ
  - ดำเนินการให้สมาชิก ปฏิบัติตามกฎหมายที่วางไว้อย่างเคร่งครัด
  - ดำเนินการเลือกตั้ง หัวหน้าคู/ท่อที่ครบวาระ หรือว่างลง
- 5) หัวหน้ากลุ่มพื้นฐาน (หัวหน้าคูส่งน้ำ) บทบาทหน้าที่สำคัญ คือ รวบรวมความต้องการใช้น้ำของสมาชิก ส่งให้กับกรรมการด้านการจัดสรรน้ำและบำรุงรักษา จัดรอบเวรการใช้น้ำร่วมกับสมาชิก และร่วมกับสมาชิกบำรุงรักษา คู คลอง ตลอดจนดำเนินการให้สมาชิกปฏิบัติตามกฎหมาย
- 6) สมาชิกผู้ใช้น้ำ: ปฏิบัติตามข้อตกลงภายในกลุ่ม ร่วมประชุมทุกครั้ง และร่วมมือรักษาระบบชลประทานให้อยู่สภาพดีอยู่เสมอ

2.4.5 บทบาทหน้าที่ของกลุ่มบริหารการใช้น้ำ

- 1) การจัดสรรแบ่งปันน้ำ: สอบถามและรวบรวมความต้องการการใช้น้ำของสมาชิก แจ้งความต้องการใช้น้ำให้เจ้าหน้าที่ชลประทานทราบ เพื่อที่เจ้าหน้าที่ชลประทานจะได้กำหนดแผนการส่งน้ำให้กลุ่มๆ ซึ่งแจ้งแผนการส่งน้ำและการใช้น้ำภายในกลุ่มๆ ที่ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ชลประทานให้สมาชิกกลุ่มๆ ทราบและตรวจสอบสภาพคูคลองก่อนการส่งน้ำ

- 2) การควบคุมดูแลและการบำรุงรักษา: การสำรวจความเสียหายของคูคลองภายหลังการเสร็จสิ้นการส่งน้ำ เพื่อการซ่อมแซมบำรุงรักษา โดยคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ชลประทาน การจัดทำแผนงานการบำรุงรักษา ชี้แจงให้สมาชิกทราบ และสนับสนุนให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา
- 3) การตัดสินใจโต้เถียงปัญหาการแย่งน้ำ: หัวหน้ากลุ่มฯ ต้องคอยดูแล ตัดสินข้อพิพาทในการแบ่งน้ำระหว่างสมาชิกและระหว่างกลุ่มอื่น ในกรณีที่ไม่สามารถไกล่เกลี่ยได้ ต้องนำข้อพิพาทแจ้งให้ทางคณะกรรมการบริหารระดับอำเภอทราบ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไข
- 4) ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ชลประทาน: ติดต่อประสานงานระหว่างกลุ่มฯ กับเจ้าหน้าที่ชลประทานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ฯ ได้รับทราบ

2.5 การวัดอัตราการไหลผ่านฝาย

ฝาย (weirs) คือ อาคารทางชลศาสตร์ที่สร้างขึ้นมาขวางทางไหล ซึ่งมีประโยชน์ดังนี้เก็บกักของไหลไว้ใช้ ยกกระดับของของไหลด้านเหนือฝายให้สูงขึ้น จนสามารถผันของไหลเข้าสู่บริเวณที่ต้องการได้ ควบคุมปริมาณของไหลวิเคราะห์หาอัตราการไหลในช่องทางเปิดได้ในการกาอัตราการไหลผ่านฝาย สามารถวิเคราะห์ตามรูปแบบลักษณะของสันฝายได้ดังนี้

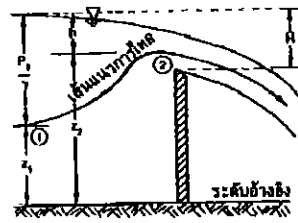
2.5.1 ฝายสันคม (Sharp – crested weirs or thin – plate weirs)

ฝายสันคม คือ ฝายน้ำล้นที่มีความหนาไม่มากนัก มักจะทำหรือสร้างจากคอนกรีต แผ่นพลาสติก หรือแผ่นโลหะวางในแนวตั้งตั้งฉากกับทิศทางการไหลในทางน้ำเปิด นิยมสร้างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า และสามเหลี่ยมดังนี้

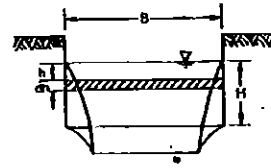
ฝายสันคมรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (Rectangular sharp crested weirs) สามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ฝายสันคมรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบบไม่บีบด้านข้าง (Suppress (uncontracted) rectangular weirs) ที่มีท่ออากาศ (a vent) เพื่อควบคุมให้ช่องว่างใต้น้ำตกมีความดันบรรยากาศ (atmospheric pressure) และฝายสันคมรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบบบีบด้านข้าง (unsuppressed (contracted) weirs) ที่มีช่องเปิดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าอยู่ตรงกลางทฤษฎีที่ใช้ในการหาอัตราการไหลผ่านฝายสันคมรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ ต้องมีสัมประสิทธิ์อัตราการไหล (discharge coefficient) เนื่องจากการกระจายความดัน (Pressure distribution) ของน้ำเหนือสันฝายไม่สม่ำเสมอเส้นแนวการไหลไม่อยู่ในแนวนอน แต่เป็นแนวโค้งลง

ผลของความหนืด (viscous effects) เป็นสาเหตุทำให้มีความเร็วไม่สม่ำเสมอ (no uniform velocity) และมีการสูญเสียพลังงาน (energy loss) ระหว่างหน้าตัดด้านเหนือน้ำกับหน้าตัดผ่านสันฝาย

(ก) รูปสันฝาย

(ข) รูปตัดด้านหน้า

รูปที่ 2.5 ฝายสันคมรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

$$\text{อัตราการไหล } Q = \frac{2}{3} C_d \sqrt{2g} b H^{3/2} \quad \dots(1)$$

เมื่อ Q คือ อัตราการไหล (เมตร.วินาที)

C_d คือ สัมประสิทธิ์อัตราการไหล

g คือ ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลก

b คือ ความกว้างสันฝาย (เมตร)

และ H คือ ความลึกน้ำเทียบกับสันฝายในบริเวณที่ผิวน้ำอยู่ในแนวนอน ปกติจะอยู่ห่างจากฝายไปทางเหนือน้ำประมาณ 4 ถึง 5 เท่าของ H สูงสุดที่ออกแบบ (เมตร)

Franzini และ Finnemore (พ.ศ.2540) ได้วิเคราะห์มิติ (dimensional analysis) พบว่า

$$C_d = f(N_R, W_e, \frac{H}{H_w}) \quad \dots(2)$$

โดยที่ N_R คือ Reynolds number

W_e คือ Weber number

และ H_w คือ ความสูงของสันฝายจากท้องน้ำ

จากการทดลองพบว่าอัตราส่วน H/H_w เป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อค่า C_d และ N_R มาพอที่จะไม่ต้องคิดผลของความหนืด ซึ่ง Rouse (พ.ศ.2489) พบว่า

$$C_d = 0.611 + 0.075 \frac{H}{H_w} \quad \dots(3)$$

สมการที่(3) มีความถูกต้องเมื่อ $H/H_w < 5$ ถึงประมาณ 10

Chaudhry (พ.ศ. 2536) พบว่าสำหรับ $H/H_w > 15$ สามารถคำนวณอัตราการไหลได้จากสมการการไหลวิกฤติ (critical flow equation) โดยการสมมติให้ความลึกวิกฤติ $y_c = H$

สมการที่ (1) สามารถเขียนในเทอมของสัมประสิทธิ์ฝาย (weir coefficient ; C_w) ได้ดังนี้

$$\text{อัตราการไหล} \quad Q = C_w b H^{3/2} \quad \dots(4)$$

$$\text{โดยที่สัมประสิทธิ์ฝาย} \quad C_w = \frac{2}{3} C_d \sqrt{2g} \quad \dots(5)$$

ถ้าฝายสันคมมี $C_d = 0.62$ แทนสมการที่ 9.5 จะมี $C_w = 1.83$ และสมการที่ (4) จะมี

$$\text{อัตราการไหล} \quad Q = 1.83 b H^{3/2} \quad \dots(6)$$

สมการที่ (6) ใช้ได้ผลดีในกรณีที่ $H/H_w < 0.4$ โดยที่ Q มีหน่วยเป็น cms และ b กับ H มีหน่วยเป็น m

ฝายสันคมรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบบบิบนหน้าตัดจะมี

(1) อากาศใต้ขอบล่างของน้ำตก (nappe) สัมผัสกับบรรยากาศ ทำให้ไม่จำเป็นต้องมีท่ออากาศ

(2) ผลการทดลองพบว่าผลของการบิบนข้างทำให้ลดความกว้างประสิทธิผล (effective width) ของขอบน้ำไหลลงด้านละ $0.1 H$

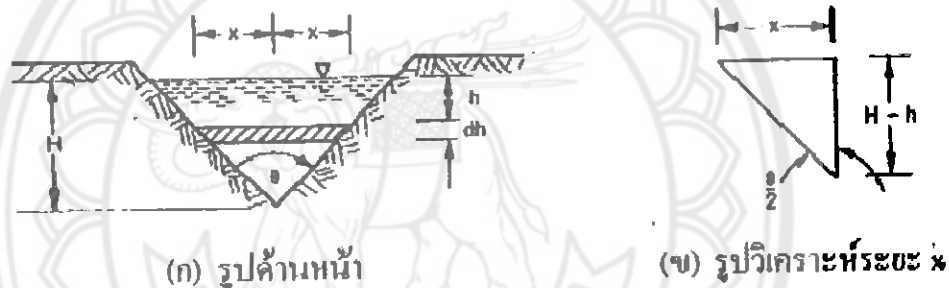
$$\text{อัตราการไหล} \quad Q = C_w (b - 0.1nH)H^{3/2} \quad \dots(7)$$

โดยที่ n คือ จำนวนด้านข้างของฝายสันคมที่ถูกบีบด้านข้าง

สมการที่ (7) ใช้ได้ดีเมื่อ $b > 3H$

2.5.2 ฝายสันคมรูปสามเหลี่ยม (V-notch weirs of triangular weirs)

ฝายสันคมรูปสามเหลี่ยมมีลักษณะดังรูป เหมาะสำหรับให้น้ำไหลผ่านด้วยอัตราการไหลไหลไม่มาก (low flow) มักจะใช้กับอัตราการไหลไม่เกิน 0.28 cms หรือ 10 cfs

รูปที่ 2.6 ฝายสันคมรูปสามเหลี่ยม

$$\text{อัตราการไหล} \quad Q = \frac{8}{15} C_d \sqrt{2g} \tan\left(\frac{\theta}{2}\right) H^{5/2} \quad \dots(8)$$

เมื่อ Q คือ อัตราการไหล (เมตร.วินาที)

C_d คือ สัมประสิทธิ์อัตราการไหล

g คือ ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลก

θ คือ มุมที่สันฝายปกคืออยู่ระหว่าง 10° ถึง 90°

และ H คือ ความลึกน้ำเหนือสันฝาย (เมตร)

Potter กับ Wiggert (พ.ศ.2534) และ White (พ.ศ.2537) แนะนำให้ใช้ค่า $C_d = 0.58$ สำหรับการคำนวณทางด้านวิศวกรรม โดยมี $20^\circ < \theta < 100^\circ$ และ $H > 50$ mm หรือ 2 in ส่วนในกรณีที่มี $H < 50$ mm จะมีผลของความหนืด (viscous effect) และแรงตึงผิว (surface-tension effect) สามารถหาค่า C_d ได้ดังนี้

$$\text{สัมประสิทธิ์อัตราการไหล} \quad C_d = 0.583 + \frac{1.19}{(N_R W_e)^{1/6}} \quad \dots(9)$$

เมื่อ N_R คือ Reynolds number หาได้จาก

$$\text{Reynolds number} \quad N_R = \frac{g^{1/2} H^{1/2}}{\nu} \quad \dots(10)$$

และ W_e คือ Weber number หาได้จาก

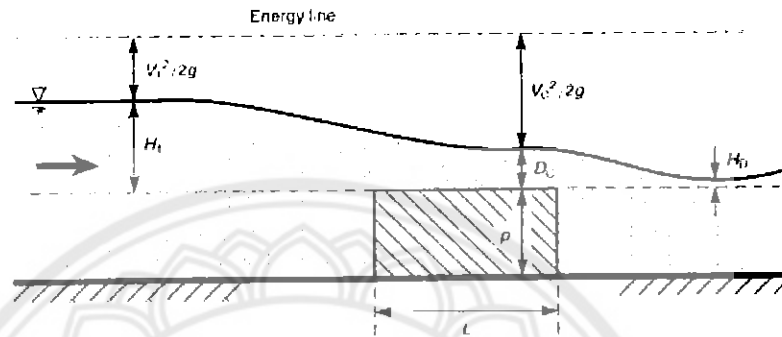
$$\text{Weber number} \quad W_e = \frac{\rho g H^2}{\sigma} \quad \dots(11)$$

โดยที่ ν คือ ความหนืดจลน์ (kinematic viscosity) และ σ คือ หน่วยแรงตึงผิวของน้ำ (surface-tension of water)

ความสูงน้ำเหนือสันฝายสันคมรูปสามเหลี่ยมอย่างน้อยที่สุดควรจะมากกว่า 6 mm หรือ 0.2 in

2.5.3 ฝายสันหนา (broad – crested weir)

คือ ฝายที่มีลักษณะของสันหนา ซึ่งมีอัตราการไหลขึ้นอยู่กับความสูงของระดับน้ำด้านเหนือฝาย H ความกว้าง B รูปร่างของสันฝาย ความขรุขระของสันฝาย และชนิดของของไหลที่ผ่านสันฝาย

รูปที่ 2.7 ฝายสันหนา

สมการพลังงานระหว่างจุด 1 และจุด 2

$$\frac{P_1}{\gamma} + \frac{V_1^2}{2g} + Z_1 = \frac{P_2}{\gamma} + \frac{V_2^2}{2g} + Z_2 \quad \dots(4.45)$$

เนื่องจาก $P_1 = P_2$ เพราะเป็นความดันบรรยากาศ และ V_1 เข้าใกล้ 0

โดยที่ $Z_1 = H$ และ $Z_2 = h$ จากสมการที่ 4.45 จะได้

$$\text{ความเร็ว } V_2 = \sqrt{2g(H-h)} \quad \dots(4.46)$$

เมื่อให้ความเร็ว V_2 กระจายตลอดความลึก h ดังนั้น

อัตราการไหลผ่านสันฝายตามทฤษฎี คือ

$$Q = Bh\sqrt{2g(H-h)} \quad \dots(4.47)$$

ในสภาพจริง มีการสูญเสียพลังงานเนื่องจากแรงเสียดทานระหว่างของไหลกับฝายทำให้อัตราการไหลผ่านฝายจริง (Q_r) น้อยกว่าอัตราการไหลผ่านฝายตามทฤษฎี ดังนั้น

$$Q_r = C_d Bh\sqrt{2g(H-h)} \quad \dots(4.48)$$

โดยที่ C_d คือ สัมประสิทธิ์อัตราการไหล ขึ้นอยู่กับความสูง H , h ความกว้าง ความหนา

ความขรุขระ และความหนืดของของไหล

สมการที่ 4.48 สามารถจัดรูปใหม่ได้ คือ

$$Q_r = C_d B \sqrt{2g(Hh^2 - h^3)^{1/2}} \quad \dots(4.49)$$

เมื่อ C_d , B และ g มีค่าคงที่

ดังนั้น Q_r จะมากที่สุดเมื่อ $(Hh^2 - h^3)^{1/2}$ มากที่สุด

นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่าง H และ h สำหรับ Q_r มากที่สุด สามารถหาได้โดย

$$\frac{dQ_r}{dh} = 0 \quad \dots(4.50)$$

แทนค่า Q_r จากสมการที่ 4.49 ในสมการที่ 4.50 จะได้

$$\frac{d[C_d B \sqrt{2g(Hh^2 - h^3)^{1/2}}]}{dh} = 0$$

หรือ $h = \frac{2}{3} H$ ... (4.51)

แทนค่า h ในสมการที่ 4.49 จะได้

$$Q_r = 0.385 C_d B \sqrt{2g} H^{3/2} \quad \dots(4.52)$$

Q คือ อัตราการไหล (เมตร.วินาที)

C_d คือ สัมประสิทธิ์อัตราการไหล

g คือ ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลก

B คือ ความกว้างสันฝาย (เมตร)

และ H คือ ความสูงของระดับน้ำด้านเหนือฝาย (เมตร)

2.5.4 ฝายสันมน (Ogee weir)

เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของฝายน้ำล้น ซึ่งที่จุด A มีลักษณะโค้งมนเล็กน้อย น้ำที่ผ่านสันฝายจะมีความสูงประมาณ $0.115H$ เมื่อผ่านจุด A

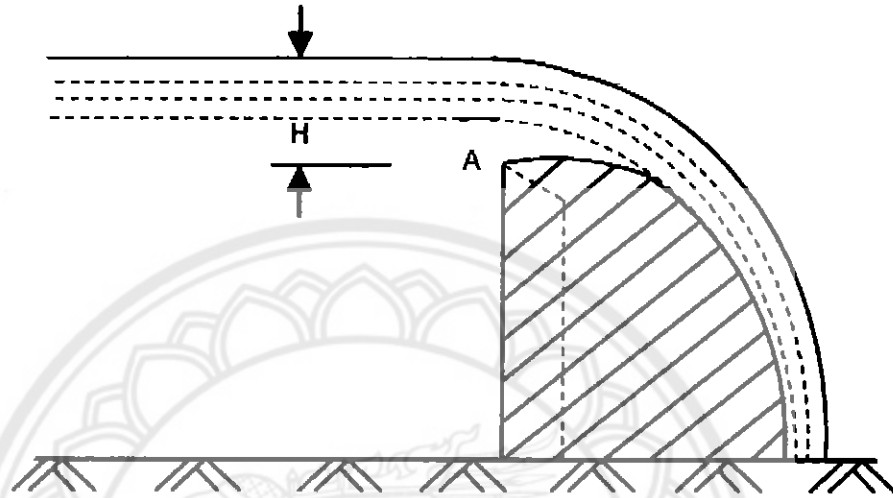

Fig : Ogee weir

รูปที่ 2.8 ฝายสันมน (ogree weir)

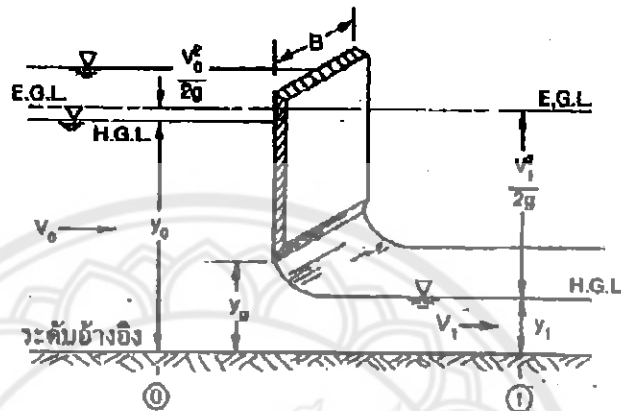
$$Q = \frac{2}{3} C_d L \sqrt{2g} (H)^{3/2}$$

- เมื่อ Q คือ อัตราการไหล (เมตร.วินาที)
- C_d คือ สัมประสิทธิ์อัตราการไหล
- g คือ ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลก
- L คือ ความกว้างสันฝาย (เมตร)
- H คือ ความสูงของระดับน้ำด้านเหนือฝาย (เมตร)

2.5.5 ประตูระบายน้ำแบบบานตรงรูปสี่เหลี่ยม (sluice gate)

การหาอัตราการไหลลอดผ่านประตูน้ำ จะต้องทราบระดับการไหลด้านบนเหนือประตู (y_0) ระยะที่ประตูระบายเปิด (y_g) และลักษณะเฉพาะของประตู คือ ความกว้างของประตูน้ำ (B) สัมประสิทธิ์ความเร็ว (C_v) และสัมประสิทธิ์การคอดตัว (C_c)

รูปที่ 2.9 การไหลลอดประตูระบายแบบบานตรง

สมการการไหลต่อเนื่อง $V_0 A_0 = V_1 A_1$

$$V_0 B y_0 = V_1 B y_1$$

ความเร็ว
$$V_0 = \frac{V_1 y_1}{y_0} \quad \dots(4.58)$$

สมการพลังงานที่หน้าตัด 0 กับหน้าตัด 1 คือ

$$\frac{V_0^2}{2g} + y_0 = \frac{V_1^2}{2g} + y_1 \quad \dots(4.59)$$

แทนค่า V_0 จากสมการที่ 4.58 ในสมการที่ 4.59 จะได้

$$\text{ความเร็ว } V_1 = \frac{\sqrt{2gy_0}}{\sqrt{\frac{y_1}{y_0} + 1}} \quad \dots(4.60)$$

แต่พื้นที่หน้าตัด 1 (A_1) น้อยกว่าพื้นที่หน้าตัดที่บานประตู (A_g) เนื่องจากการคอดตัวของกระแสน้ำของไหล เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$A_1 = C_c A_g$$

เมื่อ C_c คือ สัมประสิทธิ์การคอด

$$\text{ดังนั้น } y_1 = C_c y_g \quad \dots(4.61)$$

แทนค่า y_1 ในสมการที่ 4.60 จะได้

$$V_1 = \frac{\sqrt{2gy_0}}{\sqrt{\frac{C_c y_g}{y_0} + 1}} \quad \dots(4.62)$$

ความเร็ว V_1 ในสมการที่ 4.62 คือ ความเร็วตามทฤษฎี แต่เนื่องจากสภาพการไหลจริง มีความเร็ว (V_{1r}) น้อยกว่าความเร็วตามทฤษฎี (V_1) ดังนั้น

$$V_{1r} = \frac{C_v \sqrt{2gy_0}}{\sqrt{C_c \frac{y_g}{y_0} + 1}} \quad \dots(4.63)$$

เมื่อ V_{1r} คือ ความเร็วจริงที่หน้าตัด (1) และ C_v คือสัมประสิทธิ์ความเร็ว

$$\text{อัตราการไหล } Q = A_1 V_{1r}$$

$$Q = B y_1 V_{1r} \quad \dots(4.64)$$

แทนสมการที่ 4.61 และสมการที่ 4.63 ในสมการที่ 6.64

$$Q = \frac{C_v C_c B y_g \sqrt{2g y_0}}{\sqrt{C_c \frac{y_g}{y_0} + 1}} \quad \dots(4.65)$$

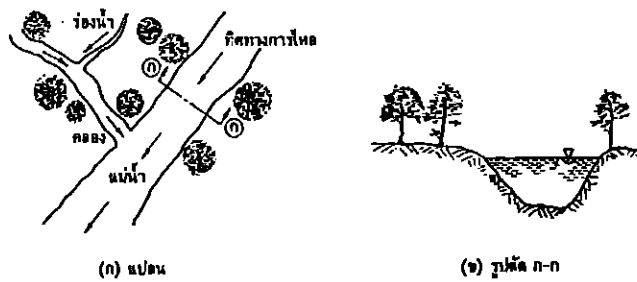
$$\text{หรือ } Q = C_d B y_g \sqrt{2g y_0} \quad \dots(4.66)$$

$$\text{โดยที่ } C_d = \frac{C_v C_c}{\sqrt{C_c \frac{y_g}{y_0} + 1}}$$

2.6 การไหลในทางน้ำเปิด (Open channel flow)

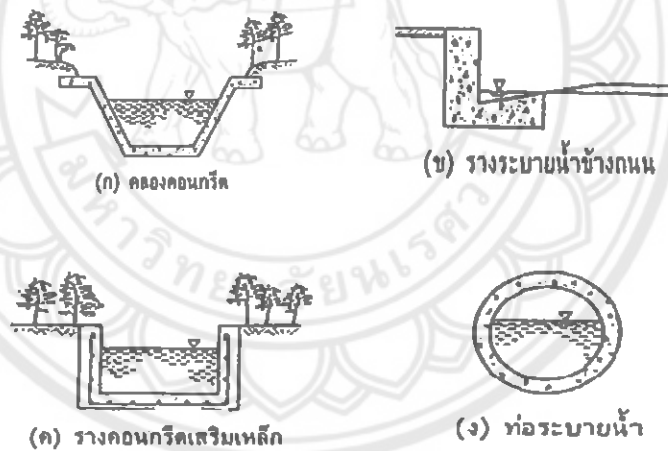
การไหลในทางน้ำเปิด หมายถึง การไหลที่มีผิวของไหลสัมผัสกับอากาศ ซึ่งเรียกผิวของของไหลนี้ว่า ผิวของไหลอิสระ โดยมีความดันบรรยากาศ (atmospheric pressure) กระทำต่อผิวของไหลอิสระ ดังนั้น ผิวของไหลอิสระตามแนวยาวของทางน้ำเปิดจึงเป็นเส้นระดับชลศาสตร์ (hydraulic grade line) ทางน้ำเปิดที่พบเห็นทั่วไปแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ

ทางน้ำเปิดตามธรรมชาติ (natural open channel) เป็นทางน้ำเปิดที่มีสภาพสลับซับซ้อน เปลี่ยนแปลงไปตามสถานที่ ลักษณะไม่แน่นอน เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ร่องน้ำ คู คลอง และแม่น้ำ

รูปที่ 2.10 ทางน้ำเปิดธรรมชาติ

ทางน้ำเปิดที่สร้างขึ้น (artificial channel) เป็นทางน้ำเปิดที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งการวางแผนทางการไหลสามารถกำหนดได้จากเส้นระดับชั้นความสูง (contour) ของพื้นที่ โดยอาศัยหลักการที่ว่าของไหลย่อมไหลจากที่มีพลังงานสูงไปสู่ที่มีพลังงานต่ำกว่าตามแรงโน้มถ่วงของโลก ตัวอย่างของทางน้ำเปิดที่สร้างขึ้น เช่น คลองคอนกรีต รางระบายน้ำข้างถนน รางคอนกรีตเสริมเหล็ก และท่อที่มีน้ำไหลไม่เต็มท่อ

รูปที่ 2.11 ทางน้ำเปิดที่สร้างขึ้น

2.6.1 สูตรของแมนนิง (Manning Formula)

สมการที่ใช้หาความเร็วของของเหลวในทางน้ำเปิดที่ดีที่สุด และนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมาก สมการหนึ่งก็คือ สูตรของ Robert Manning ที่ได้ตีพิมพ์ไว้ในปี ค.ศ.1890 จากการทดสอบ Manning พบว่าค่า C มีค่าประมาณเท่ากับ $R_0^{1.48}$ นอกจากนี้ยังพบว่าแฟกเตอร์ C นี้มีค่าใกล้เคียงกับส่วนกลับของค่า

n ซึ่งเป็นสัมประสิทธิ์ของความขรุขระในสูตรของ Kutter ดังนั้นสูตรของแมนนิง จึงเป็นสูตรที่นิยมใช้กัน
อย่างแพร่หลายทั่วโลก

$$\text{ความเร็ว } V = \frac{1}{n} R^{\frac{2}{3}} S^{\frac{1}{2}}$$

$$\text{อัตราการไหล } Q = VA$$

$$\text{อัตราการไหล } Q = \frac{1}{n} A R^{\frac{2}{3}} S^{\frac{1}{2}}$$

เมื่อ n คือ สัมประสิทธิ์ความขรุขระของ Manning

$$R \text{ คือ รัศมีชลศาสตร์} = \frac{A}{P}, (\text{เมตร})$$

$$A \text{ คือ พื้นที่หน้าตัดการไหล, ในท่อกลม} = \left[\frac{\pi D^2}{4} \right], (\text{ตารางเมตร})$$

$$\text{, รางรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า} = [B \times Y], (\text{ตารางเมตร})$$

$$P \text{ คือ เส้นขอบเปียก, ในท่อกลม} = [\pi D], (\text{เมตร})$$

$$\text{, รางรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า} = [B + 2Y], (\text{เมตร})$$

S คือ ความลาดชัน

ตาราง แสดงสัมประสิทธิ์ความขรุขระของ Manning

ผิวทางน้ำเปิด	n
แม่น้ำสายหลัก	0.035
คอนกรีตขัดผิว	0.012
คอนกรีตผิวหยาบ	0.014
เหล็กหล่อ	0.013

2.6.2 อาคารที่ระบายปากคลองส่งน้ำ (Head Regulator)

เป็นอาคารควบคุมปริมาณน้ำไหลเข้าปากคลองส่งน้ำทุกสายให้ได้ปริมาณตามที่ต้องการ ตัวอาคารประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

- 1) ส่วนแรกเป็นปากทางน้ำไหลเข้า (Inlet Transition) จะมีบานระบายแบบ Slide Gate ไว้สำหรับควบคุมการปิด-เปิด ให้น้ำไหลผ่านได้มากน้อยตามปริมาณที่ต้องการ
- 2) ส่วนที่สองเป็นท่อคอนกรีตเสริมเหล็ก จะเป็นท่อกลมหรือท่อสี่เหลี่ยม
- 3) ส่วนที่สามเป็นทางน้ำไหลผ่านออก (Outlet Transition) ต่อจากท้ายท่อ

สูตรน้ำไหลผ่านท่อ ในการกำหนดขนาดท่อใช้เกณฑ์ความเร็วของน้ำที่ไหลผ่านท่อไม่เกิน 1.50 ม./วินาที โดยใช้สูตร ดังนี้

$$V = \Delta H^{0.5} 2gC$$

- เมื่อ
- $Q = AV$
  - $V =$ ความเร็วของน้ำที่ไหลผ่านท่อ, ม./วินาที
  - $Q =$ อัตราการไหลของน้ำ, ม.3/วินาที
  - $A =$ พื้นที่หน้าตัดท่อ, ม.2
  - $C =$ discharge coefficient
  - $\Delta H =$ ความแตกต่างของระดับน้ำด้านบนเหนือน้ำกับด้านท้ายน้ำ

2.6.3 ท่อลอด (Culvert)

โดยทั่วไป ท่อลอดจะเป็นท่อตรง และน้ำจะไหลภายใต้ความดันน้อยมาก หรือ ไม่มีความดันเลย หรือไหลแบบ Free Flow ซึ่งตัวท่ออาจจะเป็นท่อกลม หรือท่อเหลี่ยม มีตั้งแต่หนึ่งแถวขึ้นไปดังนั้นจะเลือกอาคารชนิดนี้ สำหรับคลองส่งน้ำ ในการออกแบบท่อลอดถนน (Road Crossing) มีเกณฑ์ในการคำนวณออกแบบทางชลศาสตร์ดังต่อไปนี้

1) กำหนดให้การไหลของน้ำเป็นแบบไหลเต็มท่อ (Full Flow) และให้ Transition ที่เชื่อมต่อกับคลองเป็นแบบ Broken Back Type สำหรับกรณีที่ต้องการอัดน้ำ จะกำหนดให้อาคารอัดน้ำเป็นแบบ Check and Pipe Inlet

2) Convergence loss ที่ Inlet Transition , H_I = $0.4 \Delta HV$ ม.

3) ความลาดสูงสุดของพื้น Inlet และ Outlet Transition = 1:4 (max)(ตั้ง:ราบ),

Inlet Transition

= 1:6 (max)(ตั้ง:ราบ),

Outlet Transition

4) ความสูงของน้ำท่วมปากทางเข้าท่ออย่างน้อย = $1.5 \Delta HV$ แต่ไม่น้อยกว่า 0.08 ม.

5) ความเร็วสูงสุดในท่อไม่เกิน = 1.5 ม./วินาที

6) Friction Loss ในท่อด้านจาก H_f = $L \times S_f$
เมื่อ L = ความยาวท่อ, ม.

S_f = $4/3R^{2n}V^2$

7) Divergence loss ที่ Outlet Transition , H_O = $0.7 \Delta HV$ ม.

8) สัมประสิทธิ์ความขรุขระ Manning's n = 0.014 ระดับพื้นอาคารที่

9) ระดับพื้นอาคารที่ Inlet = ระดับน้ำใช้การสูงสุด, F.S.L. - (Pipe opening + $1.5 \Delta HV$) โดยที่ 1.5

ΔHV

ไม่น้อยกว่า 0.08 ม.

10) ระยะพื้นน้ำ (Freeboard) ของอาคารมีเกณฑ์ดังนี้
ระยะพื้นน้ำที่ Cutoff

= ระยะพื้นน้ำของคลองที่

Cutoff

ระยะพื้นน้ำที่กำแพงปากท่อ (Headwall)

= 1.20 เท่าของระยะพื้นน้ำ

- 11) ความลึกของน้ำท่วมเหนือปากท่อทางออก ของคลองที่ Cutoff
 $\leq$ (Depth of outlet opening) ม. 61(outlet submergence)
- 12) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางท่อไม่เล็กกว่า 0.60 ม.

2.6.4 อาคารทดน้ำ (Check Structure)

Open Check ในการคำนวณออกแบบทางชลศาสตร์ของอาคารทดน้ำ ชนิด Open Check มีเกณฑ์คำนวณดังต่อไปนี้

1.1 ความเร็วของน้ำที่ไหลผ่านช่องบาน จะต้องไม่เกิน 1.50 เมตร/วินาที

1.2 Head Loss through check = $0.5 \Delta HV$

เมื่อ ΔHV = ความแตกต่างของ Velocity Head ที่ช่องบานและที่คลองด้านเหนือน้ำหน่วยเป็นเมตร (ไม่น้อยกว่า 0.03 ม.)

1.3 เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำไหลข้าม Wing Wall ในช่วงเวลาส่งน้ำตามปกติ จะออกแบบโดยใช้อัตราการไหลของน้ำผ่านช่องบาน = 1.1 เท่า ของอัตราการไหลสูงสุดในคลองส่งน้ำ

1.4 ปริมาณน้ำที่ยอมให้ไหลข้าม กำแพง Wing Wall กำหนดให้เท่ากับ 0.25 เท่าของอัตราการไหลออกแบบ โดยคำนวณจากสูตร

$$Q = CLH^{3/2}$$

เมื่อ Q = อัตราการไหลของน้ำข้ามกำแพง
 $= 0.25 Q_{\text{design}}$, ม.3/วินาที

$$C = 1.822$$

L = ความยาวรวมของกำแพง , ม.

H = ความสูงของน้ำที่ท่วมเหนือกำแพง, ม. (0.5 เท่าของ Freeboard)

1.5 ความยาวของอาคารวัดจากช่องบานถึงส่วนที่เป็นคลองด้านท้ายน้ำ จะต้องยาวกว่า Length of Jump ที่เกิดขึ้นเมื่อมีการให้น้ำไหลผ่านช่องบานแบบ Partial Flow

2.6.5 ท่อเชื่อม (Siphon) ท่อเชื่อมในที่นี้เป็นท่อลอดแบบหนึ่ง ซึ่งให้น้ำไหลเต็มท่อภายใต้ความดัน (Under Pressure) และช่วงกลางระหว่างหัวกับท้ายท่อจะแอ่นโค้งต่ำลงหรือหักงอลง

ในการออกแบบท่อเชื่อม (Siphon) มีเกณฑ์ในการคำนวณออกแบบทางชลศาสตร์ดังต่อไปนี้

1) กำหนดให้การไหลของน้ำในท่อลอดเป็นแบบ Under Pressure Full Flow

2) Convergence loss ที่ Inlet Transition (H_i) = 0.4 Δ HV ม.

เมื่อ Δ HV

= Difference in velocity heads at pipe and canal, ม.

3) ในกรณีที่มีอาคารอัดน้ำ Loss ที่ Check (H_{ck})

เมื่อ Δ HV

= 0.5 Δ HV ม.

= Difference in velocity heads at check opening and upstream canal section, ม.

4) Loss ที่บานอัดน้ำ (H_g)

เมื่อ Δ HV

= 1.0 Δ HV ม.

= Difference in velocity heads at the gate opening and the upstream canal section, ม.

5) Friction Loss ในท่อ (H_f)

เมื่อ L

= L x Sf ม.

Sf

= ความยาวท่อ, ม.

n

= $3/422RVn$

V

= 0.014

= Full velocity in pipe, ม./วินาที

6) Bend losses (H_b)

เมื่อ VP

= $2gV^2P\zeta$

ζ

= ความเร็วของน้ำในท่อ

= สัมประสิทธิ์สำหรับ Bend losses

- 7) Divergence loss ที่ Outlet Transition (HO) = $0.7 \Delta HV$ ม.
 เมื่อ ΔHV = Difference in velocity heads at pipe and canal, ม.
- 8) Transition Friction Losses ไม่คิด
- 9) เพื่อเป็น Safety Factor ผลรวมของ Losses ต่างๆ ให้เพิ่มขึ้น 10%
- 10) ความเร็วสูงสุดในท่อที่กำหนดไว้ดังนี้ = 1.50 ม./วินาที สำหรับท่อ
 ลอดที่ไม่ยาวนัก
 = 3.0 ม./วินาที สำหรับท่อ
 ยาว
- 11) ความลาดสูงสุดที่ Inlet และ Outlet Transition = 1:4(max)(ตั้ง:ราบ), Inlet
 Transition
 = 1:6(max)(ตั้ง:ราบ),
 Outlet Transition
- 12) ความลาดสูงสุดของท่อช่วงต้นและช่วงปลาย = 1:2 (max) (ตั้ง:ราบ)
- 13) ความลาดกันท่อช่วงกลางไม่น้อยกว่า 1:200
- 14) ความสูงของน้ำท่วมปากทางเข้าท่ออย่างน้อย = $1.5 \Delta HV$ แต่ไม่น้อยกว่า
 0.08 ม.
- 15) ความลึกของน้ำท่วมเหนือปากท่อทางออก $\leq$ (Depth of outlet
 opening) ม. 61
 (Outlet Submergence)
- 16) ระยะพื้นน้ำต่างๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ใช้กับท่อลอดถนน

2.7 องค์กรเหมืองฝาย

อุไรวรรณ ตันกิมทอง (อ้างแล้ว) อ้างถึงการศึกษารวมกลุ่มกันเองบุกเบิกที่ดินทำไร่ ทำนา สร้างเหมืองฝายขึ้นนั้น หมายความว่า การเกิดการรวมกลุ่มสังคมที่มีความสัมพันธ์ถาวรที่จะพัฒนาการเป็นกลุ่มชุมชนเหมืองฝายขึ้น โดยเห็นได้ว่ากิจกรรมการสร้างเหมืองฝาย และความผูกพันต่อเนื่องระยะยาวในการแบ่งปันผลประโยชน์และการมีหน้าที่ร่วมกันในการดูแลรักษา มีส่วนในการประสานความสัมพันธ์ของกลุ่มเหมืองฝายให้คงอยู่อย่างมั่นคง

ชุมชนเหมืองฝาย หมายถึง หน่วยทางนิเวศวิทยา ที่มีอาณาเขตกว้างไกลไปเท่ากับบริเวณของพื้นที่ที่รับน้ำชลประทานของระบบเหมืองฝายระบบหนึ่ง มีลำน้ำเหมืองแผ่กิ่งก้านใหญ่เล็กต่อๆ ไปเหมืองแขนงของตนไม้ หรือในอีกทางหนึ่ง ชุมชนเหมืองฝายที่ประกอบด้วยชาวนาจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ทำนา และเป็นผู้ใช้น้ำได้รับผลประโยชน์จากระบบชลประทาน และมีพันธะผูกพันร่วมกัน โดยเป็นผู้มีสิทธิใช้น้ำสำหรับการทำไร่นา ในขณะที่เดียวกันก็มีหน้าที่ร่วมกันในการจัดการระบบน้ำ ซึ่งรวมรวมถึง การแบ่งปันจัดสรรน้ำ การควบคุมการกระจายปล่อยน้ำไปตามเวลา การดูแลรักษาซ่อมแซม การจัดการพิธีกรรมบูชา และการจัดการแก้ไขกรณีพิพาทระหว่างชุมชนเหมืองฝายอาจจะมีลักษณะเป็นกลุ่มหมู่บ้านเดี่ยวหรือกลุ่มความร่วมมือหลายหมู่บ้านที่อาจมีสมาชิกในระดับองค์กรและระดับหน่วยย่อยที่ไร่นามาจากหลายหมู่บ้านใกล้ๆ กัน หรืออีกประการหนึ่งที่สมาชิกมาจากหลายหมู่บ้าน โดยกลุ่มหนึ่งเป็นหมู่บ้านในพื้นที่รับน้ำ แต่อีกกลุ่มหนึ่งเป็นหมู่บ้านนอกเขตพื้นที่รับน้ำ

ชุมชนเหมืองฝายอาจมีชื่อเรียกได้หลายแบบในเชิงวิชาการ คือ องค์กรการชลประทานองค์กรชุมชนชาวนาผู้ใช้น้ำ องค์กรการชลประทานท้องถิ่น สมาคมผู้ใช้น้ำ หรือองค์สังคมนิยมร่วมมือในการจัดการน้ำ

2.7.1 ลักษณะของเหมืองฝาย

1) องค์กรสังคมนิยมร่วมมือ เป็นารรวมตัวกันของชาวบ้านบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ในการใช้น้ำจากแหล่งเดียวกัน ดังนั้นความเป็นสมาชิกกลุ่มสังคมนิยมโดยอาศัยบริเวณที่ทำกรเกษตรหรือทุ่งนา (Field locality) และเหมืองเป็นหลัก (canal-based) ในระบบเหมืองฝายบางแห่งการรวมกลุ่มสังคมนิยมและการควบคุมบังคับบัญชาหลายระดับ ในระดับชุมชนทั้งหมดที่เหมืองย่อยๆ และระดับจุดปล่อยน้ำซึ่งชาวนาหลายคนได้ใช้น้ำร่วมกัน แต่ระบบเหมืองฝายบางแห่งมีการรวมกลุ่มสังคมนิยมทั้งระบบในระดับชุมชน และมีกลุ่มหัวหน้าบริหารในระดับเดียวเท่านั้น

2) องค์กรเหมืองฝายมีแบบผู้นำที่มีระดับการควบคุม และอำนาจเด็ดขาดแตกต่างกันไปในลักษณะผู้นำที่มีอำนาจการบริหารสูงสุดตัดสินใจในกิจการขององค์กร บังคับให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด มีอำนาจการสั่งการเช่นเดียวกับผู้บริหารแท้จริง โดยจะเป็นระบบขององค์กรขนาดใหญ่ที่มีสมาชิกมากมายหลายแบบ ซึ่งต้องมีการจัดสรรเป็นสรรเป็นส่วนในเรื่องสิทธิและผลประโยชน์อย่างประณีตซับซ้อนและเด็ดขาด อันเป็นระบบของพื้นที่ราบ ในขณะที่เดียวกันองค์กร ในชุมชนเหมืองฝายขนาดเล็กบน

พื้นที่สูง ไม่มีความต้องการบริหาร การบังคับบัญชามากเท่ากับพื้นราบ โดยลักษณะผู้นำมักเป็นแบบ
ประสานงาน

3) การรวมกลุ่มร่วมมือสำหรับจัดการกิจการดูแลรักษาเหมืองฝายนั้น มีการจัดกลุ่มเป็นสองแบบ
คือ “หมู่เหมืองฝาย” ที่รวมกลุ่มกันโดยพื้นฐานของที่นาและการใช้น้ำร่วมกัน และ “หมู่ตำ” ซึ่งเป็นกลุ่ม
ทำงานลอกเหมืองร่วมกัน โดยพื้นฐานของความสัมพันธ์ที่เป็นพวกมาจากหมู่บ้านเดียวกัน ดังนั้นการ
รวมกลุ่มความร่วมมือสองแบบนี้จึงเน้นให้เห็นการให้ความสำคัญกับหน่วยงานทางสังคม พวกที่มีที่นา
ใกล้เคียงกันรับน้ำจากเหมืองเดียวกัน รวมทั้งเพื่อนบ้านจากหมู่บ้านเดียวกันซึ่งได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
บ่อยครั้ง ได้ย้าความรู้สึกความเป็นพวกเดียวกันของชุมชน โครงสร้างการแบ่งกลุ่มย่อยทั้งสองแบบ
จำเป็นต้องมีอยู่ร่วมกัน

4) ในองค์กรที่มีความซับซ้อน การเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ นั้น ในกฎเกณฑ์ยึดถือความแตกต่างใน
เรื่องประเภทของการทำเกษตร และการยึดถือสิทธิครอบครองที่ดินระหว่างหมู่ชาวนาหมู่ชาวไร่ หมู่เจ้า
ที่ดิน และหมู่เนาเช่า เมื่อพิจารณาในหลักเกณฑ์พื้นฐานของแนวคิดของชาวนาอยู่ด้วย จะให้ความสำคัญ
ชาวนาในการปลูกข้าวมากที่สุด เป็นเรื่องของการยึดถือเคารพสิทธิการมาก่อนแล้ว การมีส่วนร่วมเป็นผู้ก่อสร้าง
ระบบเหมืองฝายขึ้นมาของชาวนา

5) ระบบความสัมพันธ์ของเหมืองฝายมีทั้งลักษณะความสัมพันธ์ง่าย ๆ จนถึงความสัมพันธ์ในแบบ
ซับซ้อนขององค์กรใหญ่ ความแตกต่างมีมากในกลุ่มของสมาชิก หากว่าโครงสร้างในความเป็นจริงของ
ระบบมีส่วนร่วมสร้างความมั่นคงขององค์กร และลดความแตกแยกในกลุ่มที่แตกต่างกัน

2.7.2 หลักการพื้นฐานขององค์กรชลประทานเหมืองฝาย

สาโรจน์ แวมณี (2541 : 156-161) นำบทสรุปของ Tan Kim Yong (1995) ซึ่งสรุปหลักการ
และองค์ประกอบพื้นฐานขององค์กรชลประทานเหมืองฝายไว้ 9 ประการดังนี้ คือ

1) การสร้างดุลยภาพระหว่างสิทธิและหน้าที่ คือ กลไกการระดมความร่วมมือของชาวนาในการ
ชลประทานเหมืองฝายนั้น องค์กรเหมืองฝายต้องจัดการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม สิทธิและ
หน้าที่ให้แก่ปัจเจกบุคคลตามที่กล่าวมาจะส่งเสริมให้เกิดดุลยภาพที่เป็นธรรม และทำให้เกิดความขัดแย้ง
ระหว่างปัจเจกบุคคลน้อยที่สุด

2) ข้อผูกพันของแรงงานสามารถทำไปพร้อมกับกำหนดการเกษตรได้ คือ กิจกรรมการ
ชลประทานที่กำหนดโดยองค์กรเหมืองฝาย จะกำหนดและจัดกิจกรรมให้ประสานลงรอยกับวงจรการ
ทำงานและกิจกรรมการเกษตรตลอดปีของชาวนา เพื่อให้ชาวนาสามารถจัดการแรงงานภายในครอบครัว
ให้ตอบสนองความต้องการให้เกิดความร่วมมือขององค์กรเหมืองฝายได้ นอกจากนั้นกิจกรรมต่างๆ ของ
องค์กรเหมืองฝายมีความสำคัญในแง่ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างชาวนาผู้ใช้น้ำร่วมกัน และทำให้ความ
สำนึกต่อความเป็นเอกภาพและความร่วมมือระหว่างกันของชุมชนเหมืองฝายเข้มแข็งขึ้น

3) การจัดการแรงงานที่ยืดหยุ่นต่อสถานการณ์ คือ องค์กรเหมืองฝายมีการจัดการแรงงานอยู่
หลายแนวทางด้วยกัน และโดยทั่วไปชาวนาจะถูกแบ่งเป็นกลุ่มๆ โดยส่วนประกอบและขนาดกลุ่มขึ้นอยู่กับ

กับเงื่อนไขต่างๆ ที่สัมพันธ์กับโครงสร้างทางกายภาพและลักษณะทางสังคมขององค์กรเหมืองฝาย ซึ่งบางครั้งองค์กรเหมืองฝายจะระดมแต่ชาวนามาทำกิจกรรมหลักเท่านั้นบางครั้งองค์กรเหมืองฝายจะระดมผู้ทำสวนผลไม้มาทำงานพิเศษ หรือบางครั้งองค์กรเหมืองฝายอาจจะระดมชาวนากลุ่มเล็กๆ ที่ใช้น้ำจากลำเหมืองขอยเดียวกันมาทำการขุดลอกลำเหมืองขอยนั้นๆ ดังนั้น การจัดโครงสร้างของกลุ่มย่อยจะส่งเสริมความสามัคคีและความเป็นเอกภาพของกลุ่มใหญ่

4) การสร้างดุลยภาพระหว่างกลุ่มต้นเหมืองกับปลายเหมือง คือ เป็นกลไกที่ทำให้ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มต้นเหมืองกับกลุ่มเหมืองปลายเหมืองลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรเหมืองฝายขนาดใหญ่ที่มีลำเหมืองหลักยาว จำเป็นต้องสร้างดุลยภาพระหว่างกลุ่มต้นเหมืองกับกลุ่มปลายเหมือง และองค์กรเหมืองฝายหลายแห่งได้กำหนดกฎเกณฑ์ได้ว่า ผู้นำกลุ่มต้องเลือกจากชาวนาผู้ใช้พื้นที่ในเขตตอนปลายลำเหมืองหลัก

5) ผู้นำองค์กรเหมืองฝายเลือกตั้งมาจากสมาชิกภายในองค์กร คือ การเลือกตั้งผู้นำองค์กรเหมืองฝาย โดยเป็นการเลือกตั้งเสรีที่ผู้เลือกตั้งซึ่งเป็นชาวนา และผู้ใช้น้ำชลประทานจากระบบชลประทานนั้นๆ จะทำการเลือกตั้งผู้นำกันเอง โดยผู้นำต้องเป็นสมาชิกภายในองค์กรด้วย ดังนั้น การเลือกตั้งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์และความรับผิดชอบที่เข้มแข็งระหว่างผู้นำกับชาวนาและผู้นำจะถูกควบคุมการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของตนเอง กล่าวคือ ชาวนาจะจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้นำตามผลผลิตที่ตนผลิตได้ ถ้าผู้นำจัดสรรน้ำให้ไม่ดี โดยที่ชาวนาได้ผลผลิตน้อย ทำให้ค่าตอบแทนที่ให้แก่ผู้นำก็น้อยตามไปด้วย สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับน้ำชลประทานก็ไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้นำ

6) การสืบทอดระบบชลประทานเหมืองฝายให้แก่คนรุ่นต่อไป เป็นกลไกที่ใช้ส่งเสริมความต่อเนื่องของตำแหน่งผู้นำและองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีชลประทานเหมืองฝายนั้นคือ การเลือกตั้งผู้นำคนใหม่มักจะมาจากผู้ช่วยของผู้นำคนก่อนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการอบรมและทำงานใกล้ชิดกับผู้นำคนก่อนโดยจะทำให้องค์กรเหมืองฝายมีผู้นำที่สามารถบริหารและจัดการชลประทานได้อย่างต่อเนื่อง

7) การตัดสินใจร่วมกันและการพึ่งพาตนเองของท้องถิ่น คือ โครงสร้างขององค์กรเหมืองฝายและตำแหน่งผู้นำตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นประชาธิปไตยและความชอบธรรมของผู้นำที่ได้รับการเลือกตั้งถูกเชื่อมโยงเข้ากระบวนการตัดสินใจภายในองค์กรเหมืองฝาย โดยผ่านการตัดสินใจร่วมกันในที่ประชุม ที่ซึ่งจะมีทั้งการประชุมประจำปีก่อนฤดูกาลเพาะปลูก การประชุมฉุกเฉินและการประชุมเพื่อปรึกษาหารือกันในเรื่องเฉพาะหนึ่งๆ นอกจากนี้โครงการสร้างขององค์กรเหมืองฝายบางแห่งจะมีวิวัฒนาการซ้อนทับกับโครงการการปกครองท้องถิ่นของรัฐแต่ผู้นำของโครงการปกครองท้องถิ่นที่เป็นผู้นำระดับท้องถิ่นด้วย ดังนั้น องค์กรเหมืองฝายจึงมีพลังอำนาจในการพึ่งพาตนเองในระดับท้องถิ่น

8) การวางแผนและพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ คือ หน้าที่เบื้องต้นขององค์กรเหมืองฝายที่ทำการบำรุงรักษาระบบชลประทานและทำการบำรุงรักษาระบบชลประทานและทำการตรวจตราระบบชลประทานให้อยู่ในสถานะที่สามารถส่งน้ำชลประทานไปสู่แปลงนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน้าที่เหล่านี้มีเป้าหมายที่จะพัฒนาและปรับปรุงระบบชลประทานเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขทางสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้องค์กรเหมืองฝายต้องมีการวางแผน

โดยการประยุกต์ใช้วิธีการต่างๆที่ประสบผลสำเร็จในองค์กรเหมืองฝายอื่นๆ หรือประยุกต์จากประสบการณ์ที่ผ่านมาโดยผ่านการปรึกษาหารือและทดลองใช้ในองค์กรเหมืองฝายของตนแล้ว

9) การบังคับใช้กฎที่แต่ละฝายยอมรับได้ คือ การพัฒนากลไกเพื่อแก้ไขหรือลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรเหมืองฝายทุกแห่ง องค์กรเหมืองฝายต้องสร้างกฎที่จะควบคุมพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อื่น โดยหัวหน้าเหมืองฝายจะต้องคัดลिनกรณีความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและประเมินความผิดโดยพิจารณาจากกฎต่างๆ ที่กลุ่มได้ตกลงกันได้ โดยผู้นำและชาวนาจะต้องอยู่ภายใต้กฎและบทลงโทษเดียวกันจะทำให้องค์กรเหมืองฝายมีเอกภาพ

2.7.3 แนวคิดเรื่องการจัดการน้ำ

การจัดการน้ำโดยระบบเหมืองฝายเป็นการจัดการน้ำที่วางอยู่บนพื้นฐานของการสร้างระบบน้ำให้สอดคล้องกับสภาพธรรมชาติ โดยการสร้างฝายทดน้ำจากลำห้วยหรือลำธารใกล้ชุมชนเพื่อยกระดับน้ำให้สูงขึ้น และส่งน้ำเข้าสู่ลำเหมืองสายต่างๆ สายน้ำเส้นหนึ่งจึงอาจมีฝายหลายลูกต่อกันเป็นช่วงๆ เป็นระยะๆ เพื่อทำหน้าที่ยกระดับน้ำและส่งน้ำเข้าสู่ลำเหมืองสายต่างๆ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป จากต้นถึงปลายลำเหมืองเข้าสู่ผืนนาของครัวเรือนต่างๆ ในชุมชนอย่างทั่วถึง น้ำจะถูกปล่อยเข้าไปหล่อเลี้ยงต้นข้าวตลอดฤดูกาลเพาะปลูกจนข้าวเติบโตใหญ่กลายเป็นผลผลิต จากหยาดเหงื่อแรงงานและหลักประกันความมั่นคงของชุมชน อาจกล่าวได้ว่าระบบเหมืองฝายเป็นการจัดการน้ำที่เหมาะสมกับระบบนิเวศและประสิทธิภาพสูงสุดต่อการผลิตในภาคเกษตรรวมทั้งสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในชุมชนโดยมีระบบการจัดสรรแบ่งปันน้ำอย่างเสมอภาคทำให้กลุ่มชนในเขตภาคเหนือตอนบนพัฒนาภูมิปัญญาความรู้และเทคนิควิธีการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ อีกทั้งพัฒนาองค์กรชุมชนต่างๆ ที่ใช้น้ำร่วมกัน จนเกิดประเพณีความเชื่อในการจัดการทรัพยากรร่วมกันของชุมชน เช่น ความเชื่อในเรื่องของผิขุนห้วยซึ่งทำหน้าที่รักษาป่าต้นน้ำ ความเชื่อในเรื่องผีฝายซึ่งทำหน้าที่ดูแลเหมืองฝาย ตลอดจนประเพณีการลงแขก และการร่วมแรงร่วมใจกันเพื่อส่วนร่วม (ยศ สันตสมบัติ , อ้างแล้ว : 148-149)

การจัดสรรน้ำหรือการแบ่งน้ำของระบบเหมืองฝายใช้หลักปฏิบัติที่สืบทอดกันมาในอดีตคือ จะแบ่งน้ำให้เฉพาะผู้ที่ป็นสมาชิกผู้ใช้น้ำเท่านั้น โดยหัวหน้าเหมืองฝายจะเป็นผู้จัดการแบ่งน้ำให้แก่สมาชิกตามกฎระเบียบข้อบังคับการใช้น้ำหรือที่เรียกว่า สัญญาเหมืองฝาย แต่สมาชิกผู้ใช้น้ำจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการเหมืองฝายตามที่หัวหน้าเหมืองฝายกำหนด เช่น เข้าร่วมเป็นแรงงานในการบำรุงรักษาเหมืองฝาย เข้าร่วมพิธีกรรมเลี้ยงผีฝาย เป็นต้น ปีใดที่มีน้ำต้นทุนเหลือน้อยหรือมีปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งก็จะใช้วิธีการหมุนเวียนกันใช้น้ำ หรือที่เรียกว่า การใช้รอบเวรในการจัดสรรน้ำ

การแบ่งน้ำกันใช้ตามจำนวนที่มีหรือที่รู้จักกันในสังคมล้านนาว่า “การแบ่งน้ำปันเชียง” หรือการแบ่งน้ำด้วยอาคารแบ่งน้ำในเหมืองขอยเรียกว่า “เชียง” หรือ “แต” ซึ่งจัดเป็นกิจกรรมสำคัญอย่างหนึ่งในระบบเหมืองฝายของราษฎรในระดับไรนา โดยที่เชียงหรือแตจะมีช่องให้น้ำไหลผ่านที่เรียกว่า “ต้าง” หรือในระบบชลประทานหลวงเรียกว่า “ท่อส่งน้ำเข้านา” (farm turnout) ซึ่งต้างน้ำหรือทางน้ำ หรือท่อส่งน้ำเข้านานี้ หัวหน้าเหมืองฝายและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝายรวมทั้งสมาชิกผู้ใช้น้ำทุกคนต้องมาเป็นสักขี

พยายามกำหนดนัยหมาย เพื่อให้การแบ่งย้ายเป็นไปตามขนาดตามที่ตกลงไว้และถูกต้อง ทุกฝ่ายยอมรับ และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ อย่างไรก็ตามขนาดของตังน้ำอาจจะเท่ากันทั้งระบบกรณีน้ำพอและพื้นที่กว้างขวาง หรือมีขนาดไม่เท่ากัน กรณีมีปัญหาลักษณะพื้นที่เป็นที่สูง ที่ดอน และที่รายลุ่ม นั่นคือ พื้นที่เกษตรที่สูง และพื้นที่ดอนตังน้ำจะกว้างกว่าที่ลุ่มที่ส่งน้ำรับน้ำสะดวกกว่า หรือตังน้ำของเกษตรกรรมตังน้ำจะเล็กหรือ แคบกว่าท้ายน้ำ (วันเพ็ญ สุรฤกษ์ , 2542 : 162)

อาจกล่าวได้ว่า เหมืองฝายเป็นวิธีจัดการน้ำโดยกลุ่มคนในชุมชนท้องถิ่นในภาคเหนือเปรียบเสมือน ภูมิปัญญาของท้องถิ่นในการบริหารจัดการน้ำ ในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาแนวคิดการจัดการน้ำในระบบเหมือง ฝายและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการลุ่มน้ำแบบยั่งยืนจากทุกภาคส่วนระหว่างภาครัฐและประชาชน ซึ่งพร ชัย ปรีชาปัญญา (2541 : 25-29) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1) การแก้ปัญหาบนที่สุดควรคำนึงถึงการจัดการลุ่มน้ำขนาดเล็กบนพื้นที่สูง ที่ชุมชนเป็นผู้ วางแผนดำเนินการ และตรวจสอบ โดยยึดหลักการที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบลุ่มน้ำเหล่านั้นในแต่ละ ลุ่มน้ำขนาดเล็กต่างมีลักษณะนิเวศ เศรษฐกิจ สังคมและประชากรที่ต่างกัน ต้องการการจัดการที่มี ลักษณะเฉพาะ แต่จะนำความคิดการจัดการลุ่มน้ำสำเร็จรูปไปให้ชุมชนท้องถิ่นปฏิบัติจะไม่ก่อให้เกิดผลดี แต่จะนำความสับสนมาสู่ชุมชน และในที่สุดก็ก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้น อันจะนำไปสู่การปฏิเสธความ ร่วมมือจากประชาชน การส่งเสริมให้ประชาชนจัดการลุ่มน้ำควรศึกษาภูมิปัญญาของชุมชน

2) ควรจัดให้มีสถาบันที่ดำเนินงานวิจัยเกี่ยวกับ การจัดการลุ่มน้ำบนภูเขาในภาคเหนือ ซึ่งจะทำ ให้การศึกษาที่เกี่ยวกับที่สูงเป็นองค์กรเดียวกัน และต่อเนื่อง หากว่าไม่สามารถดำเนินการได้อาจจะ ดำเนินการในลักษณะเครือข่ายการวิจัยทั้งในและนอกประเทศ

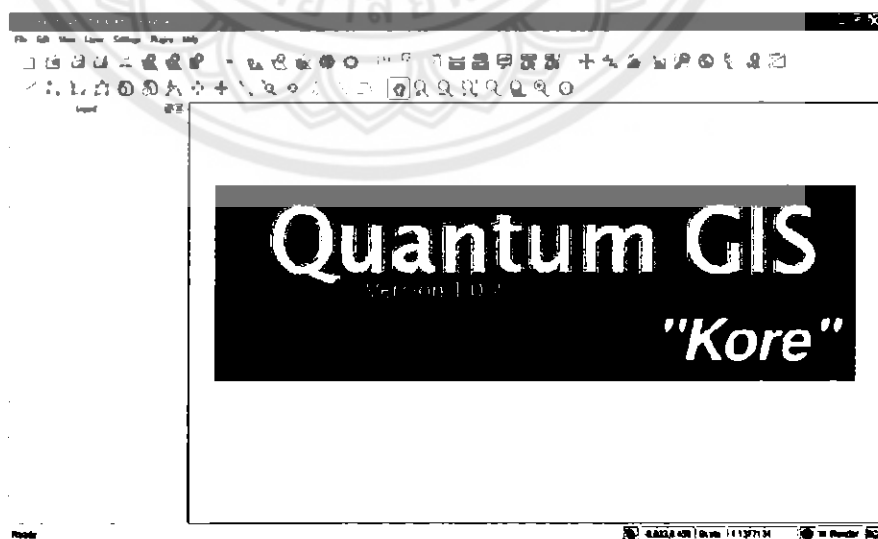
3) การจัดการตังน้ำไม่ควรแยกพื้นที่จากเขตอุทยานแห่งชาติ และเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าควรนำ ความรู้เกี่ยวกับอุทกวิทยามาปฏิบัติ เช่น การจัดการป่าในเขตตังน้ำเพื่อผลผลิตน้ำควบคู่ไปกับ วัตถุประสงค์อื่น จะทำให้ประเทศได้น้ำเพิ่ม การวิจัยแบ่งแยกส่วนจากกัน เช่น พืช สัตว์ ดิน น้ำ บรรยากาศ และสังคม ไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจระบบนิเวศลุ่มน้ำอย่างแท้จริง ดังนั้นควรวิจัยบางส่วนที่สามารถ อธิบายถึง ความสัมพันธ์ทรัพยากรในลุ่มน้ำที่เป็นลักษณะสหสาขาวิชา หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาลุ่มน้ำ และควรให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำ

4) ควรให้ความสนใจทำงานวิจัยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานแนว พระราชดำริเกี่ยวกับการจัดการลุ่มน้ำ

2.8 การใช้โปรแกรม Quantum GIS

Quantum GIS หรือ QGIS เป็นโปรแกรม Desktop GIS ประเภทหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้จัดการข้อมูลปริภูมิ จัดอยู่ในกลุ่มซอฟต์แวร์ที่เสรี (Free and Open Source Software: FOSS) ที่ใช้งานง่าย ลักษณะการใช้งานเป็นแบบ Graphic User Interface ซึ่งสะดวกต่อการใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นการเรียกใช้ข้อมูลภาพ ข้อมูลตาราง การแสดงผลตาราง การแสดงผลกราฟ ตลอดจนสามารถสืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลได้ในรูปแบบแผนที่ที่สวยงาม

ในปี ค.ศ. 2002 กลุ่มนักพัฒนาจากประเทศเยอรมันได้พัฒนา Desktop GIS ชื่อว่า Quantum GIS ที่สามารถเรียกใช้ข้อมูลเวกเตอร์ แรสเตอร์ ในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานแพร่หลาย เช่น Shapefile และ GeoTIFF QGIS สามารถแก้ไข Shape File format ได้ซึ่งเป็นที่ต้องการมากในเวลานี้ QGIS พัฒนบนพื้นฐานของ Qt ที่เป็นไลบรารีสำหรับ Graphical User Interface (GUI) ที่ใช้งานได้ทั้ง UNIX, Window และ Mac การพัฒนาใช้ภาษา C++ เป็นหลักนอกจากนั้น QGIS ยังเชื่อมต่อกับ Geospatial RDBMS เช่น PostGIS/PostgreSQL สามารถอ่านและเขียนพีเจอร์ที่จัดเก็บใน PostGIS ได้โดยตรง สามารถเชื่อมต่อกับ GRASS ได้ทำให้สามารถเรียกดูข้อมูลที่จัดเก็บใน GRASS โดยตรง และสามารถเรียกใช้ฟังก์ชันต่างๆของ GRASS ได้ สนับสนุนการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ (Spatial Analysis) ในเบื้องต้น และการแสดงผลข้อมูลเชิงตำแหน่งในรูปแบบของแผนที่ การสร้างและการแก้ไขข้อมูลเชิงตำแหน่ง (Spatial Data) และข้อมูลตาราง (Attribute Data) สามารถจัดการข้อมูลได้ง่ายโดยใช้เครื่องมือตาม GUI ที่กำหนด

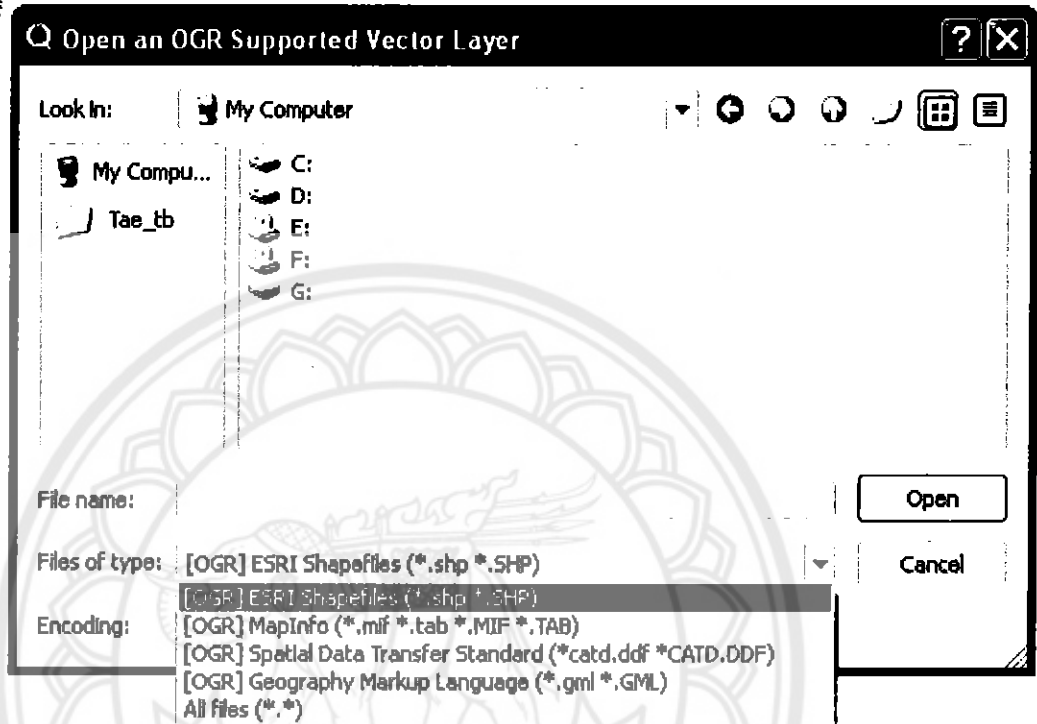

รูปที่ 2.12 หน้าจอการทำงานของโปรแกรม Quantum GIS

การนำเข้าข้อมูล Shape file

กดปุ่ม Add a vector layer บนเครื่องมือ Toolbars เพื่อเลือกชั้นข้อมูลที่ต้องการมาแสดงผลบน Map Display ซึ่งชื่อของชั้นข้อมูลที่ต้องการจะปรากฏในช่อง File Name จากนั้นกดปุ่ม Open เพื่อยืนยันการเลือกข้อมูล

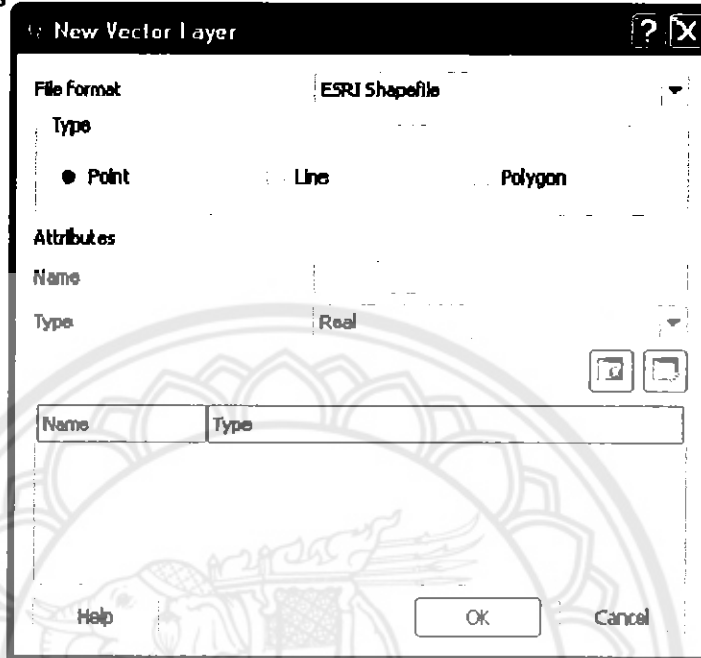

รูปที่ 2.13 แสดง Open an OGR Supported Vector Layer

เมื่อมีชั้นข้อมูล (Layer) อยู่ใน Legend ผู้ใช้สามารถที่จะสั่งให้แสดงผลหรือซ่อน Layer เหล่านั้นหรือสั่งให้ Layer ใดๆ แสดงผลเพื่อที่จะทำการจัดการข้อมูลและสามารถเปลี่ยนลำดับการแสดงผลของแต่ละ Layer ในการสั่งให้แสดงผลของแต่ละ Layer ใน Map Display นั้นสามารถทำได้โดยการคลิกบน Check Box ข้างหน้าของแต่ละ Layer และสามารถคลิกอีกครั้งเพื่อเอาเครื่องหมายกากบาทออก เป็นการยกเลิกการแสดงผลของ Layer นั้นๆบน Map Display

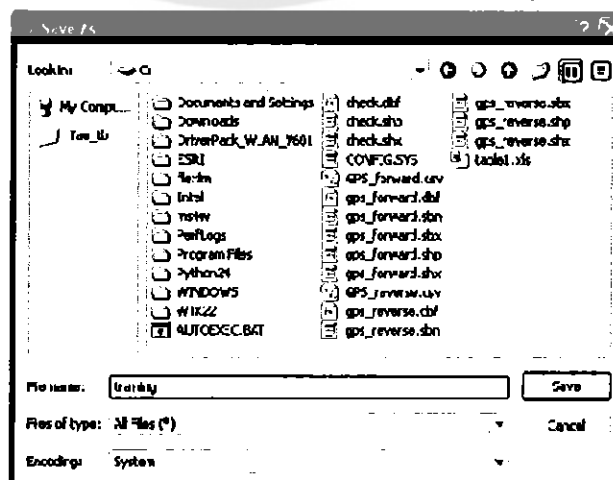
การสร้างข้อมูล Shape file

กดปุ่ม New vector layer บนเครื่องมือ Toolbars เพื่อสร้างชั้นข้อมูลใหม่ในรูปแบบของ Vector (Point, Line, Polygon)

รูปที่ 2.14 แสดง New Vector Layer

- เลือกประเภทข้อมูล Vector ที่ต้องการ(Format Type)
- ตั้งชื่อชั้นข้อมูล (Layer Name)
- กำหนดรายละเอียดของข้อมูลอธิบาย (Attribute Data) และชนิดของชั้นข้อมูล (Data Type) ในแต่ละ Columns
- ทำการบันทึกชั้นข้อมูลดังกล่าวภายใน Folder ที่ต้องการ จากการกดปุ่ม Save

รูปที่ 2.15 แสดงหน้าจอการบันทึกข้อมูล

- กดปุ่ม Toggle editing เพื่อเริ่มสร้างชั้นข้อมูล หรือผู้ใช้บางท่านจะรู้จักเครื่องมือนี้ในชื่อว่า Start Editing และ Stop Editing
- เลือกรูปแบบการสร้างข้อมูล Vector ซึ่งจะสอดคล้องกับประเภทข้อมูลที่กำหนดไว้ใน New Vector Layer
- เมื่อทำการระบุตำแหน่งของข้อมูลได้แล้ว โปรแกรมจะให้กรอกข้อมูลอธิบายตามโครงสร้างที่ได้กำหนดไว้แล้วใน New Vector Layer
- หลังจากสิ้นสุดการทำงานแล้วกดปุ่ม Toggle editing เพื่อเป็นการแก้ไขข้อมูลก่อนที่จะบันทึกลงใน Folder ที่ได้กำหนดไว้

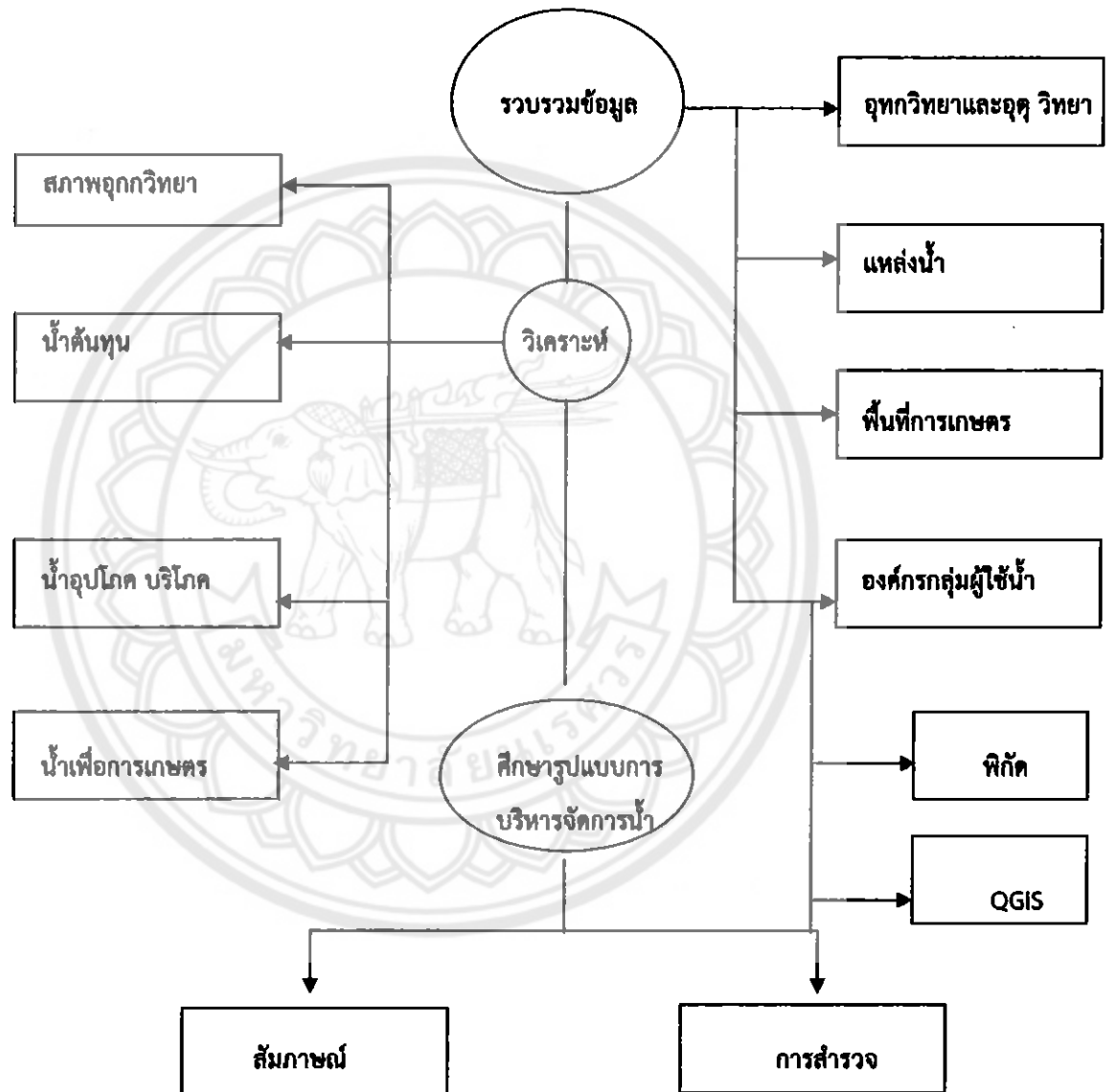

บทที่ 3

วิธีการดำเนินโครงการ

3.1 แผนการดำเนินโครงการ

สามารถแสดง Flow chart การดำเนินงานได้ดังนี้

รูปที่ 3.1 แสดงผังดำเนินโครงการ

3.2 การรวบรวมข้อมูล

- ข้อมูลทางอุทกวิทยา และ อุตุนิยมวิทยา สามารถค้นหาได้จากเว็บไซต์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมชลประทาน สำนักอุทกวิทยาภาคเหนือ กรมทรัพยากรน้ำ
- ข้อมูลแหล่งน้ำ สามารถหาได้จากการลงพื้นที่สำรวจแหล่งน้ำ และใช้โปรแกรม QGIS ในการหาพื้นที่ของแหล่งน้ำ
- ข้อมูลการเกษตร สามารถหาได้จากการลงพื้นที่สำรวจ และข้อมูลจากหน่วยงานเกษตร และสหกรณ์ ประจำท้องถิ่น รวมถึงเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง
- ข้อมูลจากองค์กรกลุ่มผู้ใช้น้ำ สามารถหาได้จากการลงพื้นที่สำรวจและสัมภาษณ์ผู้ที่ดูแลแหล่งน้ำสาธารณะ ฝาย อ่างเก็บน้ำต่างๆ

3.3 วิเคราะห์

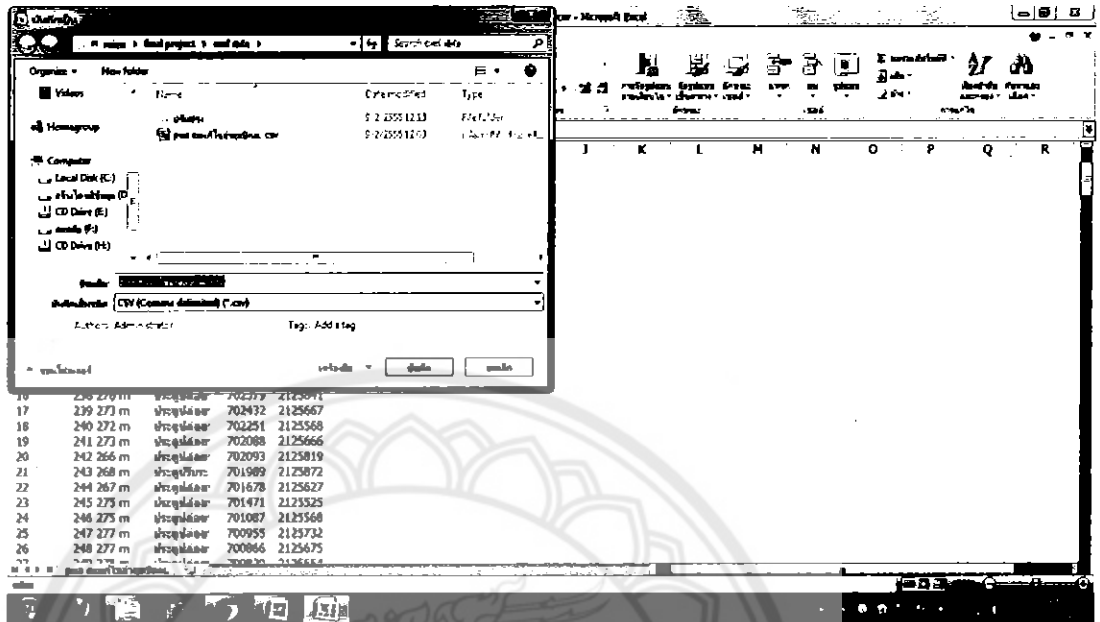
- สภาพอุทกวิทยา และอุตุนิยมวิทยา โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สภาพแหล่งน้ำหาปริมาณน้ำต้นทุนและน้ำที่ต้องการใช้อุปโภค บริโภค น้ำเพื่อการเกษตร มีเพียงพอในแต่ละฤดูหรือไม่

3.4 ศึกษาการบริหารจัดการน้ำ

- การศึกษาระบบการบริหารจัดการน้ำสามารถทำได้โดย การลงพื้นที่สัมภาษณ์และสำรวจจากหน่วยงานที่รัฐและประชาชนเป็นผู้ดูแลระบบ ว่ามีการจัดการอย่างไร มีวิธีการระบายน้ำ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร กฎกติกาข้อบังคับในการใช้น้ำต่างๆ รวมทั้งบทบาทการดูแลรักษา ว่าเป็นเช่นไร

3.5 การใช้โปรแกรม Quantum GIS เบื้องต้น

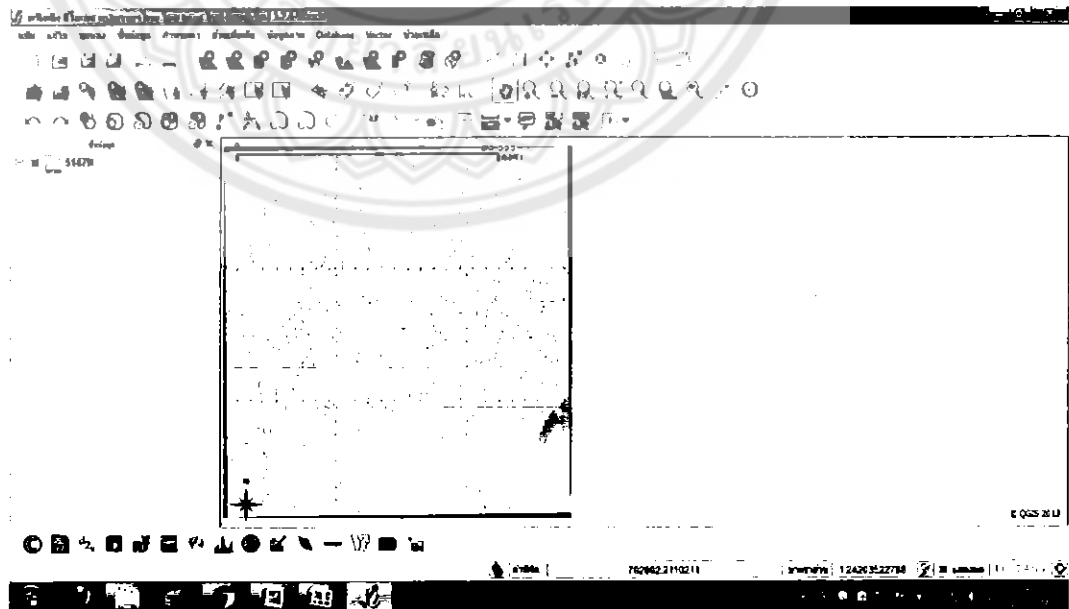
กรอกพิกัด สถานที่ ที่ได้จาก GPS ลงในโปรแกรม Microsoft Excel และบันทึกข้อมูลเป็น .CSV

รูปที่ 3.2

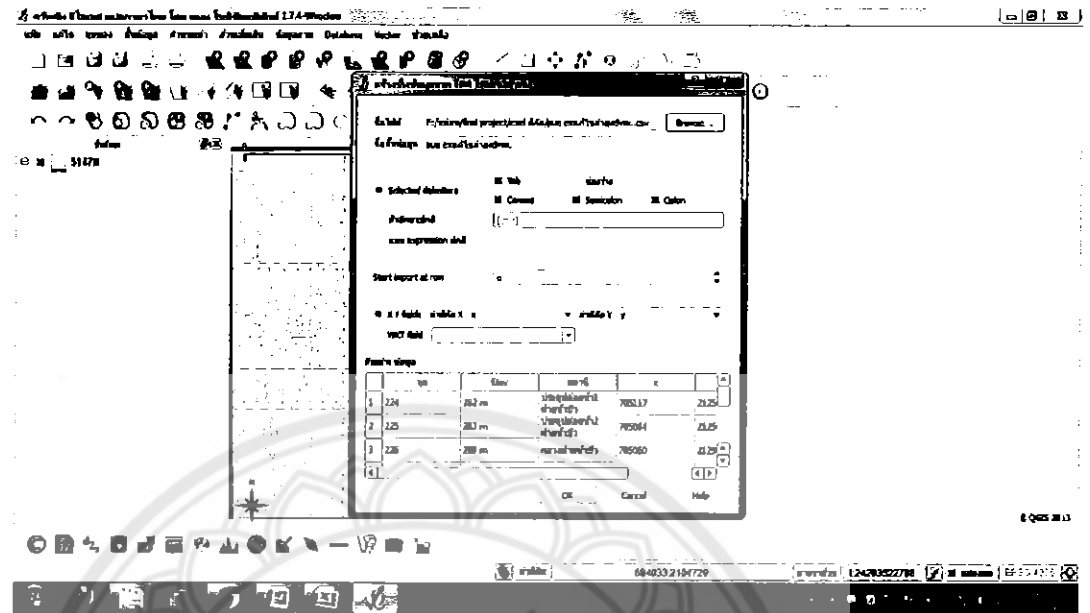
เปิดโปรแกรม Quantum GIS (1.7.4) แล้วนำค่าจาก Excel มาพอร์ตจุด ลงในแผนที่และโปรแกรม

เปิดแผนที่ โดยกดไปที่ เพิ่มชั้นข้อมูลเชิงภาพ

รูปที่ 3.3

นำค่าพิกัดจาก Excel มาลงบนแผนที่ โดยกดไปที่ เพิ่มชั้นข้อมูลจาก TXT ไฟล์
 (แผนกระดาษสีฟ้า อยู่ด้านซ้ายล่าง)

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิเคราะห์

4.1 โครงการฝายน้ำปัว

4.1.1 ที่ตั้งโครงการ บ้านนาฝาง ตำบลสถาน อำเภอปัว จังหวัดน่าน

โครงการชลประทานน่าน สำนักงานชลประทานที่ 2 จังหวัดลำปาง

หมายเลขแผนที่ 1:50,000 ระบุว่าที่ 5147 II , 47QQB

ละติจูด 705117 เหนือ ลองติจูด 2125637 ตะวันออก

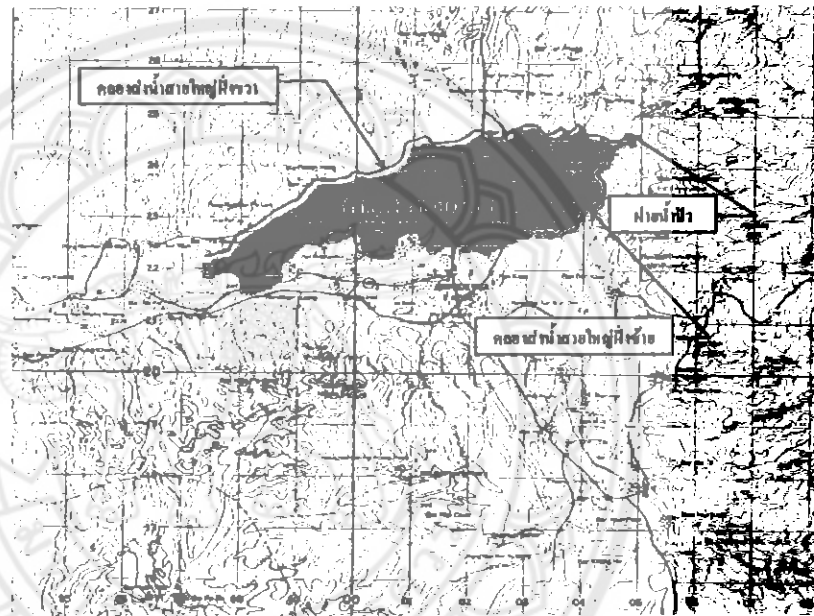
4.1.2 รายละเอียดลักษณะโครงการ

- ระดับน้ำสูงสุด	+246.000 ม.(รทก)
- ระดับสันฝาย	+244.400 ม.(รทก)
- ระดับพื้นฝาย	+240.700 ม.(รทก)
- ระดับหลังคัน	+247.700 ม.(รทก)
- ความยาวสันฝาย	61.50 ม.
- ความสูงสันฝาย	3.70 ม.
- ลักษณะสันฝาย	Ogee type
- ปริมาณน้ำผ่านฝายสูงสุด	420 ลบ.ม/วินาที
- พื้นที่รับน้ำฝนบริเวณหัวงาน	150 ตร.กม.
- พื้นที่โครงการ	11,230 ไร่
- พื้นที่ชลประทาน	10,000 ไร่

รูปที่ 4.1 ฝายน้ำล้น

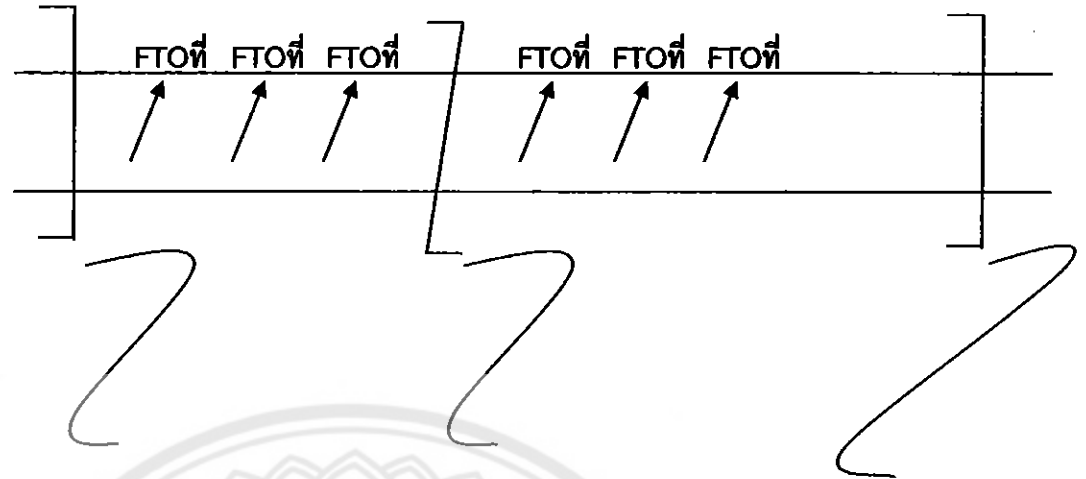
รูปที่ 4.2 พื้นที่รับประโยชน์ จากฝายน้ำล้น

4.1.3 ขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการส่งน้ำ การระบายน้ำ

ในพื้นที่รับผิดชอบของฝายส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ 3 ในฤดูทำนาปีจะไม่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเนื่องจากปริมาณน้ำต้นทุนมากพอ จึงส่งน้ำแบบตลอดเวลา ส่วนในฤดูแล้งเนื่องจากน้ำต้นทุนมีปริมาณน้อย การที่จะให้มีการแพร่กระจายน้ำอย่างเหมาะสมระหว่างเกษตรกรเป็นสิ่งที่ยากลำบาก จึงจำเป็นที่จะต้องหมุนเวียนส่งน้ำให้คูน้ำต่างๆ เป็นรายสัปดาห์ โดยให้การอัดน้ำแบ่งคลองส่งน้ำออกเป็นช่วงๆ และจะพิจารณาหมุนเวียนส่งน้ำในช่วงๆคลองเป็นรายสัปดาห์การหมุนเวียนส่งน้ำนี้จะเป็นความรับผิดชอบของพนักงานส่งน้ำ ที่มีหน้าที่ดูแลคลองช่วงนั้นๆ

ตัวอย่างการส่งน้ำแบบหมุนเวียนระหว่างช่วงคลอง RMC ฝายน้ำปัวช่วง กม. 4+190 – กม.

8+734

อาคารท่อลอดถนนอัตรน้ำ

อาคารน้ำตกอัตรน้ำ

อาคารท่อลอด
ถนนอัตรน้ำ

สัปดาห์ที่ 1 :

ช่วงคลองที่ 1 : ใช้น้ำได้ ดังนั้นจึงเป็นรอบเวรของท่อส่งน้ำเข้านาที่ 1 ท่อส่งน้ำเข้านาที่ 2 ท่อส่งน้ำ เข้านาที่ 3 จะได้รับน้ำ

ช่วงคลองที่ 2 : ใช้น้ำไม่ได้ ดังนั้นจึงไม่ใช่รอบเวรของท่อส่งน้ำเข้านาที่ 4 ท่อส่งน้ำเข้านาที่ 5 และท่อส่งน้ำเข้านาที่ 6 ที่จะรับน้ำได้

สัปดาห์ที่ 2 :

ช่วงคลองที่ 1 : ทุกท่อส่งน้ำเข้านาในช่วงคลองนี้จะต้องปิดอาคารรับน้ำเข้าคูส่งน้ำ ดังนั้นจึง ไม่ใช่

รอบเวรของทุก ท่อส่งน้ำเข้านาในช่วงคลองนี้ที่จะรับน้ำได้

ช่วงคลองที่ 2 : ใช้น้ำได้ ดังนั้นจึงเป็นรอบเวรของท่อส่งน้ำเข้านาที่ 4 ท่อส่งน้ำเข้านาที่ 5 และท่อส่งน้ำเข้านาที่ 6 ซึ่งอยู่ในช่วงคลองนี้ที่จะได้รับน้ำ

สัปดาห์ที่ 3 : เหมือนสัปดาห์ที่ 1

สัปดาห์ที่ 4 : เหมือนสัปดาห์ที่ 2

4.1.4 จำนวนองค์กรผู้ใช้น้ำ ในปัจจุบัน

-กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานและกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานพื้นฐาน 95 กลุ่ม พื้นที่ 15,000 ไร่

4.1.5 คลองส่งน้ำ รวมมีความยาว 14.960 กม.

-คลองส่งน้ำฝั่งขวาฝายน้ำปิว กม. 0.000 – กม. 12+160

-คลองส่งน้ำฝั่งซ้ายฝายน้ำปิว กม. 0.000 – กม. 2+800

4.1.6 แผนการบริหารจัดการน้ำ

ฝายน้ำปิวจะมีการปันน้ำโดยจะแบ่งเป็นช่วง 1ช่วงจะมีจำนวนประมาณ 2-5 ซอย แบ่งเป็น 6 ช่วง โดยใช้ระยะเวลาช่วงละ 2 วัน ในการใช้น้ำเพื่อการเกษตรแล้วจะปันน้ำลงไปให้ซอยถัดไป โดยจะมีการให้ฤดูแล้ง เปิด-ปิดประตูน้ำแก่เจ้าหน้าที่ฝายปิว หากช่วงเวลาวันหยุดราชการก็จะให้คณะกรรมการกลุ่มผู้ใช้น้ำรับผิดชอบแทน โดย ธรรมเนียมจะใช้เพียง เฉพาะการปลูกพืชรอบแรกเท่านั้น มีกฎระเบียบและข้อกำหนดดังนี้

หากมีการลักลอบใช้น้ำหรือสูบน้ำในวันหรือช่วงที่ไม่ใช่ของตนเองจะต้องถูกดำเนิน ค่าปรับ โดย

ครั้งที่ 1 500 บาท

ครั้งที่ 2 1000 บาท

ครั้งที่ 3 1500 บาท

หมายเหตุ ทุกครั้งที่มีการปรับจะให้ผู้ใหญ่บ้านเป็นพยาน และนำเงินค่าปรับที่ได้เก็บไว้ เป็นกองกลางเพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ต่อไป

4.2 ฝ่ายแก้ง

4.1.2 พิกัด ละติจูด 705819 เหนือ ลองจิจูด 2117156 ตะวันออก

สภาพอุทกวิทยา พื้นที่รับน้ำฝน 33.70 ตารางกิโลเมตร

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปี 1,198.40 มิลลิเมตร

ปริมาณน้ำไหลผ่านหัวงานตลอดปี 10.369 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณน้ำสูงสุดที่ไหลผ่านอาคาร 68.00 ลบ.ม/วินาที

พื้นที่รับประโยชน์ในฤดูฝนประมาณ 3,100 ไร่

ฤดูแล้งประมาณ 165 ไร่

4.1.3 ข้อมูลสรุปของฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษา

อำเภอปัว พื้นที่ทั้งหมด 657.365 ตารางกิโลเมตร (410,853 ไร่)

พื้นที่ชลประทาน 32,320 ไร่

พื้นที่รับประโยชน์ 32,320 ไร่

ได้รับประโยชน์ 12 ตำบล

พื้นที่รับประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 7.86 ของพื้นที่ทั้งหมด

รูปที่ 4.3 พื้นที่รับประโยชน์ฝ่ายแก้ง

ฝายแก่ง สายตะวันตก

รูปที่ 4.4

4.2.4 การบริหารจัดการน้ำของฝายแก่ง

การใช้น้ำคือจะบริหารผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนแล้วแต่ความต้องการของเกษตรกรผู้ใด
ต้องการใช้น้ำก็ต้องทำการแจ้งผู้ดูแลฝาย ว่าใครมีความจำเป็นมากน้อยแล้วตกลงกันโดยมี
กฎระเบียบข้อบังคับการใช้น้ำดังต่อไปนี้

ว่าด้วยข้อบังคับกฎระเบียบการบริหารจัดการน้ำเหมืองแก่งสายตะวันตก สายตะวันออก มีสมาชิก
ได้รับประโยชน์ จากลำเหมืองเส้นนี้ 6 หมู่บ้าน ประกอบด้วยหมู่ 1,3,4,5,6,7 ตำบลศิลาแลง

อำเภอปัว จังหวัดน่าน

วันที่ 6 พฤษภาคม 2553

จากมติที่ประชุมเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2553 ณ อาคารเนกประสงค์บ้านฝายหมู่ 7 ต.
ศิลาแลง อ.ปัว จ.น่าน ได้มีมติว่าต่อไปนี้จะให้มีระเบียบกฎกติกาการบริหารจัดการน้ำเหมืองแก่ง
สองสาย คือสายตะวันตกและสายตะวันออกให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน

ข้อที่ 1 สมาชิกกลุ่มใช้น้ำทุกคนมีหน้าที่ช่วยกันบำรุงรักษาส่งก่อสร้างทั้งหมดตั้งแต่วาล์ว
ปิดเปิดน้ำและเหมืองฝาย

ข้อที่ 2 วาล์วปิดเปิดน้ำ การปิดเปิดจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่เท่านั้นหรือ
บุคคลที่ได้รับคำสั่งจากหัวหน้าเหมืองฝาย ไม่ได้จะเป็นหนังสือหรือวาจา บุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาต
ทำโดยการการจะต้องถูกปรับครั้งละ 300 บาท

ข้อที่ 3 ผู้ใดฝ่าฝืนลักลอบเปิดหรือปิดก่อนกำหนดรอบหรือวันที่ตนเองได้รับ จะต้องถูก
ปรับครั้งละ 300 บาท ถ้าหากว่าบุคคลนั้นกระทำเป็นครั้งที่ 2 ทางคณะกรรมการอาจขอมติจากที่
ประชุมกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่องดการใช้น้ำหรือเพิ่มค่าปรับ

ข้อที่ 4 ผู้ใดปิดกั้นน้ำทำให้เกิดเหตุที่น้ำไหลไม่สะดวกหรือเป็นการเสียหายแก่สิ่งปลูก
สร้างไม่ว่าจะเป็นลำเหมืองหรือสิ่งอื่นใด บุคคลนั้นจะต้องถูกปรับและชดใช้ค่าเสียหายทั้งหมด

ข้อที่ 5 ห้ามไม่ให้สมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำนำกิ่งไม้หรือสิ่งปฏิกูลอื่นๆ หรือสารเคมี ทิ้งลงลำ
เหมืองโดยเด็ดขาด ฝ่าฝืนจะถูกปรับ 300 บาท

ข้อที่ 6 เมื่อกรรมการนัดหมายการพัฒนาลำเหมืองหรือปรับปรุงซ่อมแซมระบบส่งน้ำให้
มาตามนัดหมาย ถ้าให้คนอื่นมาแทนจะเป็นบุคคลที่สมาชิกหรือกรรมการยอมรับ

ข้อที่ 7 ถ้าผู้ใดพบเห็นบุคคลทำลายสิ่งก่อสร้างของระบบส่งน้ำจนเสียหายขอให้แจ้ง
กรรมการและจะได้รับส่วนแบ่งจากค่าปรับครึ่งหนึ่งของจำนวนเงินที่ปรับ

ข้อที่ 8 ถ้าสมาชิกท่านใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ กฎกติกาของกลุ่มผู้ใช้น้ำ เมื่อถูก
ตัดเตือนหรือปรับแล้วยังคือดั่ง กรรมการจะให้ที่ประชุมลงมติตัดสิทธิ์ในการใช้น้ำต่อไป

ข้อที่ 9 ผู้ใดขาดการประชุมและไม่ยอมรับมติส่วนใหญ่ในที่ประชุม ทำให้เกิดความ
วุ่นวายและเกิดปัญหาในการทำงานของคณะกรรมการ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบการดำเนินการทุก
อย่าง

ข้อที่ 10 ให้มีการประชุมประจำปีอย่างน้อย 2 ครั้ง หรือตามความจำเป็น

ข้อที่ 11 เมื่อมีโครงการก่อสร้างเจ้าของที่ดินจะต้องอำนวยความสะดวกในการนำวัสดุ
เข้าก่อสร้าง ถ้าหากผู้ใดขัดขวางทำให้โครงการตกไป ผู้นั้นจะต้องรับผิดชอบงบประมาณทั้งหมด

ข้อที่ 12 ข้อบังคับฉบับนี้ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 6 พฤษภาคม 2553 เป็นต้นไป

ข้อบังคับนี้ข้าพเจ้าทุกคนซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำเมืองแก่งสายตะวันออก ยินดีจะ
ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัดและให้ข้อบังคับนี้เป็นกฎกติกาในการดำเนินงานของ
คณะกรรมการต่อไป (ข้อบังคับนี้สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตามความเหมาะสม)

จึงได้ลงลายมือชื่อรับรองการบังคับใช้ไว้ท้ายข้อบังคับนี้ เพื่อเป็นหลักฐานต่อพยาน

ลงชื่อ นายอนันต์ ติะแก้ว ประธาน

นายประยูร ทีฆาวงศ์ รองประธาน

4.3 ฝายจ้าว

4.3.1 พิกัด ละติจูด 706033 เหนือ ลองจิจูด 2121804 ตะวันออก

รูปที่ 4.5

4.3.2 รายละเอียดโครงการ

หัวฝายสูง 5.00 เมตร ยาว 50 เมตร กว้าง 0.75 เมตร

ท่อส่งน้ำ ขนาด 25*25 ยาว 5500 เมตร 2ช่อง

ระดับสันฝาย +299.00 เมตร

ระดับปากท่อส่งน้ำ +297.500 เมตร

4.3.3 สถิติน้ำเหมืองฝายจ้าว ทั้งหมดที่แบ่งมี 4122 เมตร แบ่งกันรับผิดชอบ ดังนี้

บ้านร่องนาง รับผิดชอบ	526 เมตร
บ้านมอน รับผิดชอบ	700 เมตร
บ้านคอนแก้ว รับผิดชอบ	2896 เมตร
พื้นที่รับประโยชน์การใช้น้ำ ประมาณ	3000 ไร่

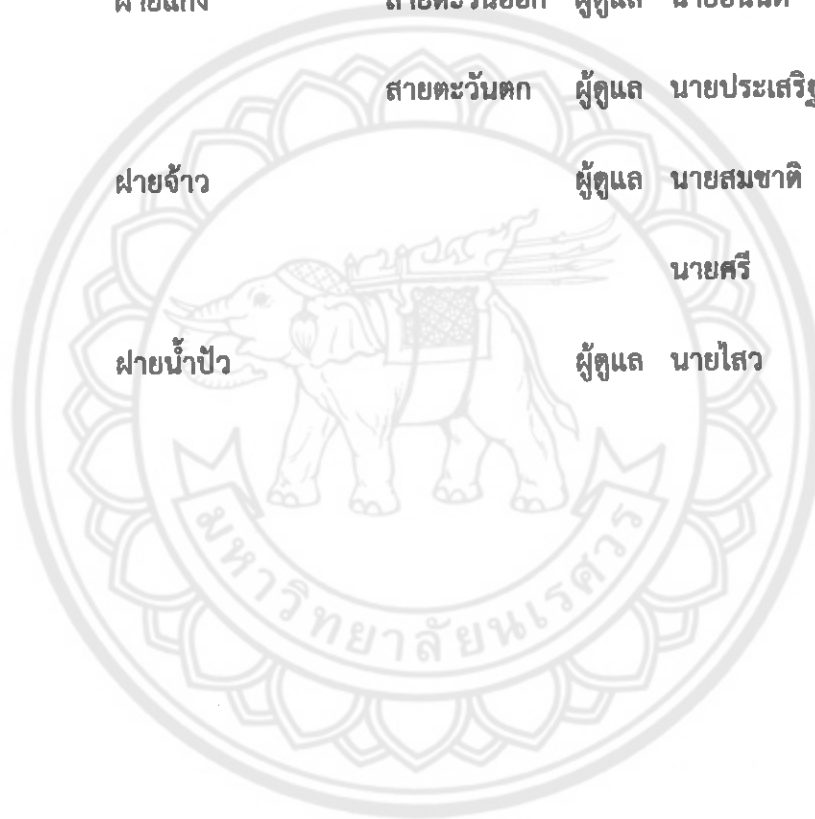

4.3.4 การบริหารจัดการน้ำของฝ่ายจ้าว

หากผู้ใดต้องการใช้น้ำ ก็ให้แจ้งความประสงค์ที่นายฝ่าย แล้วก็ตกลงกันว่าจะใช้กี่วันไม่มีการ เก็บค่าบำรุงใดๆ ไม่มีกฎข้อบังคับในการใช้น้ำเพราะส่วนใหญ่จะเป็นเครือญาติพี่น้องกัน จึงไม่มีการออกกฎระเบียบใดๆ

กลุ่มผู้ใช้น้ำ

ฝ่ายแก้ง	สายตะวันออก	ผู้ดูแล	นายอนันต์	ดีะแก้ว
	สายตะวันตก	ผู้ดูแล	นายประเสริฐ	มูลคำ
ฝ่ายจ้าว		ผู้ดูแล	นายสมชาติ	วาริทิพย์
			นายศรี	สุกาลา
ฝายน้ำปัว		ผู้ดูแล	นายไสว	ศรีใจวง

สภาพปัญหาในพื้นที่

1. ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ น้ำต้นทุนมีเพียงพอสำหรับเพาะปลูกในฤดูฝน แต่ขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง ในบางพื้นที่
2. ปัญหาน้ำท่วม ส่วนใหญ่เกิดบริเวณที่ลุ่มติดกับลำน้ำสายหลัก เช่น ลำน้ำปาว ลำน้ำย่าง
3. ปัญหากัญแล้ง ส่วนใหญ่เกิดกับพื้นที่นอกเขตชลประทาน

วิเคราะห์

จุดแข็ง

- มีปริมาณน้ำต้นทุนเพียงพอสำหรับการเกษตร
- มีการจัดตั้งคณะกรรมการผู้ใช้น้ำระดับกลุ่มบริหารและกลุ่มพื้นฐานการใช้น้ำ
- มีแผนและเป้าหมายการเพาะปลูกพืชประจำปี และสามารถกำหนดแผนการส่งน้ำได้

อย่างชัดเจน

จุดอ่อน

- แหล่งกักเก็บน้ำมีไม่เพียงพอสำหรับการเกษตร
- ระบบแพร่กระจายน้ำไม่เพียงพอสำหรับการเกษตรในบางพื้นที่
- เกษตรกรมีการเพาะปลูกพืชมากเกินไปแผนการเพาะปลูกพืช

4.4 ตารางเปรียบเทียบ

ที่	รายการ/อธิบาย	ฝายน้ำปาว	ฝายจ้าว	ฝายแก้ง
1	หน่วยงานดูแลฝาย	ชลประทาน	อบต.วรรณคร	ทบต.ศิลาแดง
	พิกัดที่ตั้งห้วงงานฝาย	19°12'47"N, 100°56'59"E	19°10'46"N, 100°57'34"E	19°08'14"N, 100°57'25"E
2	บ้าน ตำบล อำเภอ	บ.นาฝาง ต.สถาน อ.ปัว	บ.มอน ต.วรรณคร อ.ปัว	บ.หัวน้ำ ต.ศิลา แดง อ.ปัว
3	ชื่อลำน้ำที่ตั้งของฝาย	น้ำปาว	น้ำขว้าง	น้ำกวน

สภาพปัญหาในพื้นที่

1. ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ น้ำต้นทุนมีเพียงพอสำหรับเพาะปลูกในฤดูฝน แต่ขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง ในบางพื้นที่
2. ปัญหาน้ำท่วม ส่วนใหญ่เกิดบริเวณที่ลุ่มติดกับลำน้ำสายหลัก เช่น ลำน้ำปัว ลำน้ำย่าง
3. ปัญหาภัยแล้ง ส่วนใหญ่เกิดกับพื้นที่นอกเขตชลประทาน

4.4 วิเคราะห์

จุดแข็ง

- มีปริมาณน้ำต้นทุนเพียงพอสำหรับการเกษตร
- มีการจัดตั้งคณะกรรมการผู้ใช้น้ำระดับกลุ่มบริหารและกลุ่มพื้นฐานการใช้น้ำ
- มีแผนและเป้าหมายการเพาะปลูกพืชประจำปี และสามารถกำหนดแผนการส่งน้ำได้

อย่างชัดเจน

จุดอ่อน

- แหล่งกักเก็บน้ำมีไม่เพียงพอสำหรับการเกษตร
- ระบบแพร่กระจายน้ำไม่เพียงพอสำหรับการเกษตรในบางพื้นที่
- เกษตรกรมีการเพาะปลูกพืชมากเกินไปจนแผนการเพาะปลูกพืช

4.5 ตารางเปรียบเทียบ

ที่	รายการ/อธิบาย	ฝายน้ำปัว	ฝายจ้าว	ฝายแก้ง
1	หน่วยงานดูแลฝาย	ชลประทาน	อบต.วรรณคร	ทบต.ศิลาแลง
	พิกัดที่ตั้งห้วงงานฝาย	19°12'47"N, 100°56'59"E	19°10'46"N, 100°57'34"E	19°08'14"N, 100°57'25"E
2	บ้าน ตำบล อำเภอ	บ.นาฝาง ต.สถาน อ.ปัว	บ.มอน ต.วรรณคร อ.ปัว	บ.หัวน้ำ ต.ศิลา แลง อ.ปัว
3	ชื่อลำน้ำที่ตั้งของฝาย	น้ำปัว	น้ำขว้าง	น้ำกูน

ที่	รายการ/อธิบาย	ฝายน้ําปัว	ฝายจ้าว	ฝายแก้ง
4	พื้นที่รับน้ําฝนเหนือฝาย, ตร.กม.	149	86	34
	ปริมาณน้ําท่าไหลผ่าน, ล้าน ลบ.ม./ปี			10.369
5	ชนิดฝาย ขนาด Q(ลบ.ม./วิ)xยาว(ม.)xสูง(ม.)	Ogee 420x61.5x3.7	broad-crested 5500x50.0x5.0	ogee 68x5.50x50.40
6	พื้นที่รับประโยชน์ (ชลประทาน), ไร่แยกเป็น	10000	3000	3100
	คลองส่งน้ําสายใหญ่ฝั่งขวามีพื้นที่, ไร่	7,478		
	คลองส่งน้ําสายใหญ่ฝั่งซ้ายมีพื้นที่, ไร่	2,795		
7	ชื่อประธาน/นายฝาย (ปัจจุบัน)	นายไสว ศรีใจวง	นายสนธิ เนตรทิพย์	นายประเสริฐ มูลคำ
	สถานที่ตั้งประธานกลุ่ม พิกัด		19°10'32"N, 100°56'09"E	19°09'56"N, 100°56'56"E
	หมายเลขโทรศัพท์	081-9987730	081-8835140	086-1953573
8	กลุ่มบริหารการใช้น้ําชลประทาน, กลุ่ม	6		
	ชื่อประธานกลุ่ม	นายผืน จิตรอารี นายศักดิ์ ชาวจิว ประสิทธิ์ อินตะจัน	นายสนธิ เนตรทิพย์	นายประเสริฐ มูลคำ
	สถานที่ตั้งประธานกลุ่ม บ้าน ตำบล	บ.คอนสถาน ต.สถาน	บ.ร้องแง ต.วรนคร	บ.ศาลา ต.ศิลาแลง
	ชื่อกลุ่มผู้ใช้น้ําพื้นฐาน	กลุ่มผู้ใช้น้ําฝายน้ําปัว	กลุ่มผู้ใช้น้ําฝายจ้าว	เหมืองแก้งฝั่งตะวันตก, เหมืองแก้งฝั่งตะวันออก
	จำนวนสมาชิกทั้งหมด	1200ราย ต.ไชยวัฒนา ต.	500ราย ต.ปัว	120ราย 6

ที่	รายการ/อธิบาย	ฝายน้ำปัว	ฝายข้าว	ฝายแก้ง
	, ราย หมู่บ้าน หมู่ที่	สถาน ต.เจดีย์ชัย	ต.สถาน (บางส่วน) ต.วรรณคร ม.1,3,4,7,8	หมู่บ้าน ม 1,3,4,5,6,7 ต. ศิลาแลง
9	คลองส่งน้ำสายใหญ่ ฝั่งขวาขนาด, ลบ.ม./ วิ.	3.056		
10	คลองส่งน้ำสายใหญ่ ฝั่งซ้ายยาว, กม.	12.16		
	คลองส่งน้ำสายใหญ่ ฝั่งซ้ายขนาด, ลบ.ม./ วิ.	0.636		
	คลองส่งน้ำสายใหญ่ ฝั่งซ้ายยาว, กม.	2.8		
	ความยาวคลอง (เหมือง)ส่งน้ำ, กม.	14.960	4.122	

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ หรือ Geographic Information System : GIS คือกระบวนการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลในเชิงพื้นที่ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ที่ใช้กำหนดข้อมูลและสารสนเทศ ที่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งพื้นที่ของกลุ่มผู้ใช้น้ำ ในบริเวณฝายบัว ฝายวังผาแทน ฝายจ้าวและสัมพันธ์กับตำแหน่งในแผนที่ของอำเภอบัว เพื่อดูตำแหน่ง ข้อมูลและแผนที่ใน GIS เป็นระบบข้อมูลสารสนเทศ

ที่อยู่ในรูปของตารางข้อมูล และฐานข้อมูลที่มีส่วนสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ซึ่งรูปแบบและความสัมพันธ์ของข้อมูลเชิงพื้นที่ทั้งหลาย จะสามารถนำมาวิเคราะห์ด้วย GIS และทำให้สื่อความหมายในเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่สัมพันธ์กับเวลาได้ เช่น การแพร่ขยายของการเกษตร การดูพื้นที่ใช้น้ำทางการเกษตร การเปลี่ยนแปลงของการใช้พื้นที่ของกลุ่มผู้ใช้น้ำ ฯลฯ ข้อมูลเหล่านี้ เมื่อปรากฏบนแผนที่ทำให้สามารถแปลและสื่อความหมาย ใช้งานได้ง่าย

5.1.2 การบริหารจัดการน้ำ และกฎระเบียบ

- ฝายน้ำบัว มีบริหารการใช้น้ำโดยจะปันน้ำเป็นช่วงๆ ตั้งแต่ต้นน้ำถึงท้ายน้ำ โดยจะใช้ระยะเวลาช่วงละ 2 วัน

- ฝายแก้งฝั่งตะวันตก/ตะวันออก ได้ทำกฎระเบียบข้อบังคับไว้ชัดเจน สมาชิกรายใดต้องการใช้น้ำต้องแจ้งกับผู้ดูแลฝายและทำการจัดสรรให้สมาชิกกลุ่มใช้น้ำเท่าเทียมกัน

- ฝายจ้าว หากผู้ใดต้องการใช้น้ำ ก็ให้แจ้งความประสงค์ที่นายฝาย แล้วก็ตกลงกันว่าจะใช้กี่วัน ไม่มีการ

เก็บค่าบำรุงใดๆ ไม่มีกฎข้อบังคับในการใช้น้ำเพราะส่วนใหญ่จะเป็นเครือญาติพี่น้องกัน จึงไม่มีการออกกฎระเบียบใดๆ

ข้อดีในการใช้โปรแกรมQgis

1. ความรู้การทำแผนที่พื้นฐานจากโปรแกรมQgisโดยการระบุพิกัดและเส้นทางของกลุ่มผู้ใช้น้ำได้
อย่างชัดเจนและแม่นยำ
2. ให้รู้เรื่องการรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เป็นประโยชน์สำหรับกลุ่มผู้ใช้น้ำสูงสุด เพื่อประโยชน์ในทำ
แผนที่ต่อไป ในอนาคตต่อไป
3. ในอนาคตสามารถแสดงตำแหน่งช่องทางน้ำจุดปล่อยน้ำต่างๆในการเกษตรเพื่อกลุ่มผู้ใช้น้ำได้
อย่างชัดเจน
4. สามารถกำหนดค่าพิกัดอ้างอิงทางภูมิศาสตร์ในพื้นที่ของกลุ่มผู้ใช้น้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สูงสุด

ข้อเสียในการใช้โปรแกรมQgis

- 1.ค่อนข้างจำกัดในข้อมูลเวกเตอร์ เมื่อเปรียบเทียบกับโปรแกรมอื่นๆ
- 2.เครื่องมือใช้งานในด้านต่างๆยังมีน้อย
- 3.โปรแกรมยังมีปัญหาใน version ใหม่ๆยังคงต้องคอยแก้ปัญหาอยู่ตลอดเวลา
- 4.การจัดเก็บข้อมูลของเวกเตอร์ จะสนับสนุนเฉพาะ shapefile กับ coverage เท่านั้น

5.2 สาเหตุและปัญหาที่เกิดขึ้น

การนำพิกัด GPS เพื่อมาแปลงค่าบางครั้งเกิดความผิดพลาด การระบุตำแหน่งที่ตั้งอาคารส่งน้ำ
ต่างๆมีจำนวนมาก ทำให้บางจุดล้นหายเนื่องจากการจัดบันทึก โปรแกรม Quantum GIS สามารถนำเข้า
ข้อมูลเพื่อพอร์ตตำแหน่งได้หลายวิธี เช่น Microsoft Excel โดยการบันทึกไฟล์ เป็น .CSV วิธีนี้จะสะดวก
และรวดเร็ว สามารถระบุรายละเอียดตำแหน่งนั้นได้

การเก็บพิกัดมีอุปสรรคในหาเส้นทาง ฝ่ายส่งน้ำบางที่มีลำเหมืองหลายสายซึ่งทำให้สับสนในการ
สำรวจ มีการเก็บข้อมูลผิดสถานที่หรือหาสถานที่ไม่พบ และเก็บข้อมูลไม่ครบทุกลำเหมือง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการทำโครงการครั้งนี้ บางพื้นที่กรมชลประทาน ได้โอนมอบแหล่งเก็บน้ำให้ชาวบ้านดูแลกันเอง ทำให้สังเกตเห็นปัญหาที่ตัวเกษตรกรอาจจะมองเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ที่จริงแล้วการจัดการน้ำแบบอิสระ ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันใช้น้ำมากน้อยแตกต่างกัน เนื่องจากเกษตรกรจะเป็นแบบเครือญาติ การ โดยสมควรที่จะจัดการวางแผนการใช้น้ำเหมือนระบบชลประทานจะดีกว่า เพื่อความเสมอภาคและควรจะมีความเข้มงวดในการประชุมการใช้น้ำแต่ละครั้งให้มารับฟังปัญหาพร้อมๆกัน เพราะการปลูกข้าวจะใช้น้ำมากกว่าพืชอื่นๆ ทำให้ฤดูแล้งผลผลิตไม่ค่อยดี อีกทั้งมีผลกระทบต่อพืชเศรษฐกิจ

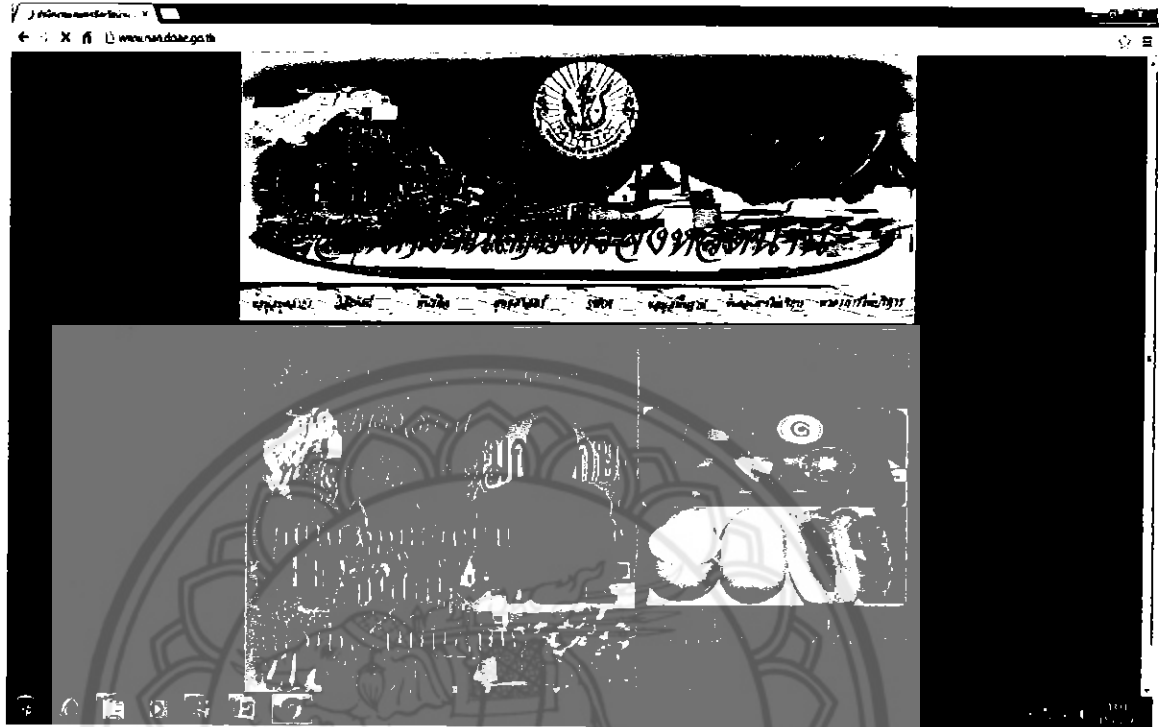
บรรณานุกรม

- หนังสืออุทกวิทยาลุ่มน้ำ
- หนังสือเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัดน่าน
- <http://www.hydro-1.net/> ศูนย์อุทกวิทยา ภาคเหนือ
- <http://www.nan.doae.go.th/> สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดน่าน
- <http://www.rid.go.th/2009/index.php> กรมชลประทาน
- เอกสารขององค์กรผู้ใช้น้ำ เขตลุ่มน้ำปัว
- <http://hall.or.th/wiki/Index.php> สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ
- เอกสารประกอบการสอน วิชาการออกแบบคลองและอาคารส่งน้ำ รศ.สันติ ทองพำนัก
ภาควิชาวิศวกรรมชลประทาน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน
- เอกสารขององค์กรผู้ใช้น้ำ ลุ่มน้ำปัว

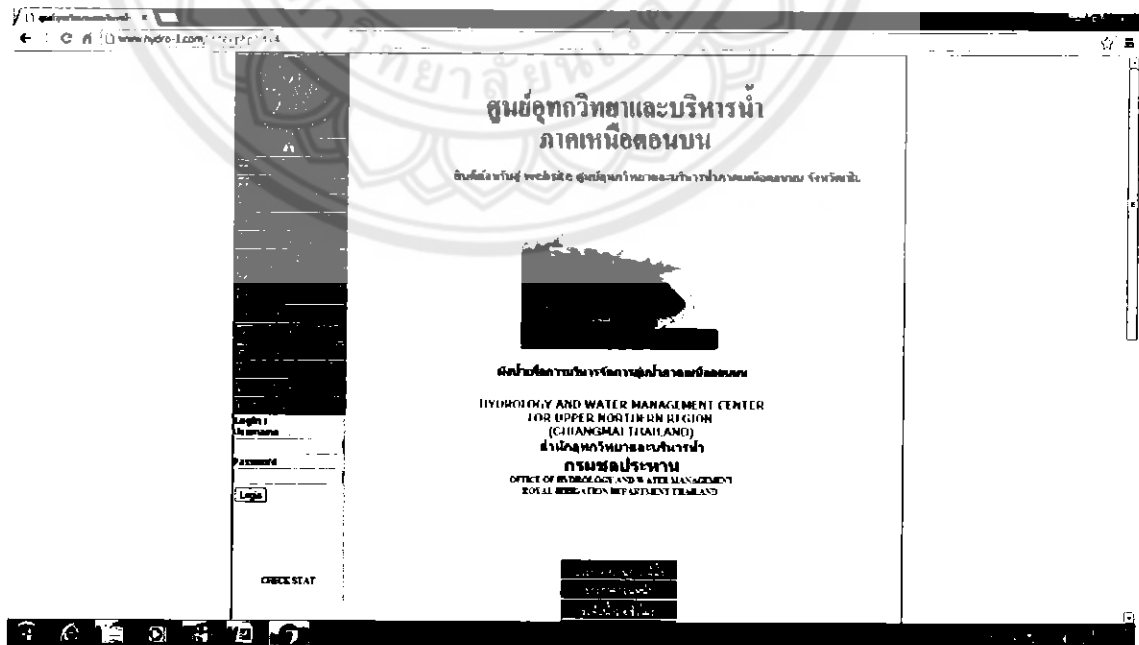

ภาคผนวก

ตัวอย่างเว็บไซต์ สำนักงานเกษตรจังหวัดน่าน

ตัวอย่างเว็บไซต์ แสดงข้อมูลของศูนย์อุทกวิทยา

ตารางแสดงรายละเอียดฐานข้อมูลของอาคารต่างๆที่ดูแลโดยกลุ่มผู้ใช้น้ำแต่ละฝ่าย

จุดใน GPS	รายละเอียด	ตะวันออก	เหนือ	ชื่อฝ่าย	ชื่อประธาน	ชื่อกลุ่มผู้ใช้น้ำ	ระดับความสูง
224	ประตูปล่อยน้ำ1 ฝ่ายน้ำปิว	705117	2125637	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	282 m
225	ประตูปล่อยน้ำ2 ฝ่ายน้ำปิว	705084	2125623	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	283 m
226	กลางฝายน้ำปิว	705060	2125601	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	289 m
227	ช่องส่งน้ำฝายน้ำปิว	705035	2125623	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	295 m
228	ประตูระบายน้ำฝายน้ำปิว	704895	2125587	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	269 m
229	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	704887	2125586	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	269 m
230	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	704704	2125622	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	276 m
231	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	704220	2125943	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	262 m
232	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	703601	2125744	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	277 m
233	ประตูปล่อยน้ำก่อนถึงวัดป่าเพียง	703539	2125758	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	273 m
234	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	703297	2125804	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	272 m
235	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	703145	2125942	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	277 m
236	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	702953	2125901	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	280 m
237	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	702850	2125921	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	276 m
238	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	702579	2125841	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	276 m
239	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	702432	2125667	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	273 m
240	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	702251	2125568	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	272 m
241	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	702088	2125666	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	273 m
242	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	702093	2125819	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	266 m
243	ประตูปรับระดับคลองชล	701989	2125872	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	268 m
244	ประตูปล่อยน้ำบ้านสันติสุข	701678	2125627	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	267 m
245	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	701471	2125525	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	275 m
246	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	701087	2125568	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	275 m
247	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	700955	2125732	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	277 m
248	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	700866	2125675	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	277 m
249	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	700829	2125654	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	275 m
250	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	700764	2125583	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	277 m
251	ประตูปรับระดับคลองชล	700667	2125512	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	275 m
252	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	700335	2125178	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	257 m
253	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	700309	2125084	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	265 m
254	ประตูปรับระดับคลองชล	700293	2125069	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	264 m
255	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	700151	2124993	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	268 m
256	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	700066	2124790	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	269 m
257	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	699873	2124813	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	272 m
258	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	699865	2124811	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	271 m
259	ประตูปรับระดับคลองชล	699856	2124810	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	270 m
260	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	699757	2124798	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	270 m
261	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	699463	2124881	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	256 m
262	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	699382	2124852	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	256 m
263	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	699291	2124833	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	263 m
264	ประตูปล่อยน้ำเข้านา	698977	2124791	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	260 m
265	ประตูปรับระดับคลองชลท่าควาย	698791	2124804	น้ำปิว	นายผืน จิตรอารี	ฝ่ายปิวช้างขวา	271 m

496	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702731	2121209	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	264 m
497	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702730	2121208	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	264 m
498	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702721	2121209	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	264 m
499	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702637	2121128	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	270 m
500	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702635	2121129	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	270 m
501	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702582	2121140	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	268 m
502	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702553	2121155	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	264 m
503	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702543	2121173	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	264 m
504	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702533	2121195	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	265 m
505	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702531	2121201	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	264 m
506	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702525	2121244	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	260 m
507	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702531	2121284	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	261 m
508	ช่องปล่อยน้ำเข้านา	702553	2121327	ฝายจ้าว	นายสนธิ เนตรทิพย์	กลุ่มผู้ใช้น้ำฝายจ้าว	260 m

